

Αλφα

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ 1997 ● ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ● ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45 ● ΕΤΟΣ 3ο ● ΦΥΛΛΟ 100ο ● ΔΡΑΧΜΕΣ 200

ΑΠΟ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΜΙΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ...

Στην πραγματικότητα ενός ονείρου

Άμστερνταμ, 14 Ιούνη 1997

100 φύλλα ΑΛΦΑ

Μ' αυτό το φύλλο, το τελευταίο του καλοκαιριού, η ΑΛΦΑ γιορτάζει τα 100 της φύλλα (και με ρεμπέτικο γλέντι σήμερα το βράδυ στο λόφο του Στρέφη). Με αρκετά σχέδια για το μέλλον, θα ξανακυκλοφορήσει το Σάββατο 6 Σεπτεμβρη, πιθανότατα με διαφορετική σελιδοποίηση και αν τα έτσι κι αλλιώς- περιορισμένα οικονομικά το επιτρέψουν 12σέλιδη σε μόνιμη βάση. Καλό (και διεθνιστικό) καλοκαίρι!

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ θεμελιώνεται στην Ιστορία μια αληθινή διεθνής του ανθρώπινου είδους (...) Κανένα διάταγμα και κανένα καταστατικό δεν τη διέπουν. Της αρκεί αυτή η θέληση για ατομική και συλλογική ζωή που από τη Chiapas ως τα Ουράλια επινοεί μίαν ανθρωπότητα. Μίαν ανθρωπότητα, της οποίας ο παλιός κόσμος σφετεριζόταν το όνομα προκειμένου να της αρνηθεί την ποιότητα.

Χρειάζεται όχι μόνο να ξαναγίνουμε κύριοι του εαυτού μας αλλά και να οικοδομήσουμε απ' την αρχή κάθε στιγμή μιας ύπαρξης που καταδικάζει τους ανθρώπους-όντα των επιθυμιών και ισχυρίζεται πως θα σώσει τους ανθρώπους-προϊόντα της οικονομίας.

Η ζωή υπερέχει της οικονομίας. Αυτή είναι η ατομική και συλλογική πρακτική από την οποία θα γεννηθεί η πραγματική διεθνής του ανθρώπινου είδους.

Η επανάσταση δεν είναι τίποτε άλλο παρά το κίνημα που επι-

βάλλει την πραγματικότητα της ζωής στην οικονομική πραγματικότητα που την αρνεύεται.

Είμαστε τα παιδιά ενός ρηγμαμένου κόσμου που πρόσπαθούν να αναγεννηθούν σε ένα κόσμο υπό δημιουργία. Η μόνη ριζοσπαστικότητα είναι η εκμάθηση του ανθρώπινου.

Η εμπορευματική κοινωνία ακυρώνει η ίδια το συμβόλαιο μέσω του οποίου οι πολίτες εγκαταλείπουν τη ζωή σε αντάλλαγμα μιας εγγυημένης επιβίωσης. Η χρεωκοπία του Κράτους μας απαλλάσσει από κάθε υποχρέωση με την οποία μας εξαπατούσε, ξεκινώντας από την υποχρέωση να το πληρώνουμε, αφού δεν μας πληρώνει πια σε αντάλλαγμα. Δεν έχουμε άλλο στήριγμα παρά τις τοπικές και διεθνείς συμμαχίες, όπου η ποικιλία των ανθρώπων και των επιθυμιών θα έχει ως κοινό στοιχείο την ίδια ακλόνητη θέληση για μια κυρίαρχη ζωή.

Είμαστε στρατευμένοι σε μια επαναστατική διαδικασία της οποίας οι περισσότεροι δε διαθέ-

τουμε καν συνείδηση. Κανείς ωστόσο δε διαφεύγει από την παγκόσμια σύρραξη όπου η ζωντανή κοινωνία αντιμετωπίζει σε μια αποφασιστική μάχη την εμπορευματική κοινωνία. Συμμετέχουμε, χωρίς να αντιλαμβανόμαστε καλά τη σημασία της, στη μάχη του χαριστικού χαρακτήρα της ζωής ενάντια στην αγωνία της ανταποδοτικότητας.

Η μάχη δε διεξάγεται κατά το παράδειγμα των στρατιωτικών. Δεν υπολογίζει ούτε την ήττα ούτε τη νίκη, δεν ποντάρει ούτε στην τακτική ούτε στην στρατηγική, δεν κινητοποιεί ούτε τη βίαιη δύναμη ούτε την πανουργία. Δε βασίζεται σε κανένα σχέδιο, σε κανένα πλάνο δράσης. Μια μάχη ανάμεσα στη παρακμή των πραγμάτων, την κόπωση των ανθρώπων που πειθεί για το θάνατο και στη διαρκή αναγέννηση της ζωής που δεν εκχωρείται, που αρπάζει τα δικαιώματα, που προχωρά επειδή με ηρεμία επιμένει να αγνοεί τα εμπόδια.

Raoul Vaneigem, Ιούλης 1996

ΣΧΟΛΙΑ

★ Και καθώς το ΝΑΤ καταρρέει, οι εφοπλιστές των κρουαζιερόπλοιων πιέζουν αφόρητα στο κρίσιμο θέμα των συνθέσεων των πληρωμάτων. Ο κοινωνικός διάλογος προχωράει και στη θάλασσα...

★ ...αφού πρώτα το ΚΚΕ του είχε στρώσει το έδαφος. Με την υποκίνηση και την καθοδήγηση αγώνων φαινομενικά μαχητικών, αλλά προσεκτικά σχεδιασμένων ώστε να ηττηθούν στο τέλος. Με ρατσιστικές θέσεις ενάντια στα ξένα πληρώματα -και ειδικά στους φιλιπινέζους- αντί για την απαίτηση να πληρώνονται και οι ξένοι ναυτεργάτες με τις συλλογικές συμβάσεις που ισχύουν στην Ελλάδα.

★ Είναι η γνωστή τακτική που πρώτο δίδαξε το περίφημο σώματιο "Τρίαινα" των Ναυπηγείων Σκαρμαγκά. Που, όταν στα μέσα της δεκαετίας του '80, η κυβέρνηση θέλησε να περικόψει θέσεις εργασίας, έκαναν μια σκληρή απεργία για ν' απολυθούν "μόνο" οι 300 πακιστανόι εργάτες του ναυπηγείου. Και όταν τα κατάφεραν, ήταν και περίφανοι για τη "νίκη" τους...

★ Μ' αυτές τις θέσεις και μ' αυτή την τακτική, το ΚΚΕ κέρδισε μερικές χιλιάδες εργάτες και έχασε όλη την υπόλοιπη κοινωνία. Κάτι που πιθανόν και να το υποψιάστηκαν οι λίγοι "επίσημοι" συνδικαλιστές, όταν στο Άμστερνταμ βρέθηκαν στην ουρά της πορείας, πίσω από 15.000 αναρχικούς και αυτόνομους. Οι καιροί σιγά-σιγά αλλάζουν και το μέλλον θα είναι αμείλικτο σε όσους είχαν φροντίσει από τα πριν να το ξεπουλήσουν.

★ Όπως ακριβώς και στην περίπτωση των αλβανών μεταναστών. Που ποτέ τα συνδικάτα δεν κάναν ούτε μια έστω από τις αγαπημένες τους απεργίες-τουφεκίες για τη νομιμοποίησή τους. Και που αντίθετα, υπήρχε πάντα ένα συνδικάτο οικοδόμων να τους κυνηγάει μαζί με τους μπάτσους στα στενά της Ομόνοιας.

★ Και καθώς οι αλβανοί μετατρέπονταν στο σύγχρονο είδος σκλάβων που είχε ανάγκη η καπιταλιστική ανάπτυξη στην Ελλάδα, το ΚΚΕ φούσκωνε το μπαλόνι της αντιϊμπεριαλιστικής ρητορείας και ξεγύμωνε κάθε έννοια κοινωνικής αλληλεγγύης.

★ Γιατί όλα αυτά; Γιατί τα πάντα είναι έρμη και περιμένουν το όνειρο να προελάσει -και όχι μόνο σαν έκθεση ιδεών ή τσιτάτο του Τσόμσκι. Και η μισθωτή σκλαβιά είναι ένα προνομιακό πεδίο δράσης...

Με βαρύ πυροβολικό τα ΜΜΕ

ΟΙ ΑΝΗΣΥΧΟΙ ΞΕΝΟΔΟΧΟΙ. Ο εθνικοπατριώτης, πρώην ΠΑΣΟΚος, δήμαρχος. Ο "εγώ τα έλεγα" νομάρχης. Μια μικρή αναδιάταξη των ισορροπιών στα σώματα ασφαλείας, από την οποία βγήκε κερδισμένο το πολεμικό ναυτικό σε βάρος του λιμενικού. Και ένας υπουργός εθνικής άμυνας που να θέλει να κερδίσει τις εντυπώσεις. Έμενε μόνο να καλεστεί και ο κατάλληλος δημοσιογράφος. Το βαρύ παράκτιο πυροβόλο στήθηκε στα παράλια της Κέρκυρας, μόνο και μόνο για να μπορέσει έτσι να στηθεί και στα σαλόνια των εφημερίδων. Δεν χρήσιμεί σε τίποτα στην οχύρωση του νησιού απέναντι στην "αλβανική μαφία", καθώς έτσι κι αλλιώς δεν έχει τη δυνατότητα να πλήξει μικρά

ευκίνητα σκάφη. Είναι όμως σίγουρα αρκετά καθησυχαστικό για τον ανυποψίαστο αναγνώστη, δίνοντας την κατάλληλη εικόνα πυγμής από τη μεριά του κράτους. Και πίσω απ' αυτή την εικόνα, θα κρυφτούν και τα γνωστά θρασύδειλα φασιστοειδή της Κέρκυρας, ασκώντας ανενόχλητοι τα χόμπι τους: ρίξεις αλεξιπτωτιστών στην κεντρική πλατεία του νησιού με την επίσημη άδεια των αρχών, προβολή τους σαν κοινωνική δύναμη, κινήγι άτυχων λαθρομεταναστών που εργάζονται παράνομα στη γη και στον τουρισμό της Κέρκυρας και τελευταία, υποκαταστήνοντας το λιμενικό, αναγνωρίσεις των σκαφών που πλησιάζουν τα παράλια του νησιού!!! Κοινωνικό έργο που η καλή "Ελευθεροτυπία" φρόντισε να το προβάλλει δεόντως,

μάλλον ξεχνώντας κάποιες περσινές θέσεις του εκδότη της για την αυτοδικαία. Πολύ περισσότερο, κάποια πολυδιαφημισμένα αφιερώματά της, που κατέρριπταν τον μύθο της "αλβανικής εγκληματικότητας". Τώρα όμως, η Κέρκυρα των επισκέψεων του Λεπέν και των αυτόβουλων εθνικοπατριωτών μπορεί να ξεχαστεί, στο βωμό των συμφερόντων που πρεσβεύει και η στρατιωτική αποστολή του ελληνικού κράτους στην Αλβανία. Και σαν κατάλληλη κατακλείδα των κατάπτυστων άρθρων, περισιπούδαση αναφορά στην αλβανική μαφία: "απελπισμένοι, τρελαμένοι από το χάσις...". Ο δημοσιογράφος σίγουρα έπαιρνε τριπάκια...

M.K.

ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ...

Ασκήσεις ανυπακοής...

Οι "ασκήσεις ανυπακοής" αποτελούν μια καινούργια περιοδική αντιεξουσιαστική έκδοση στη Θεσσαλονίκη που έρχεται να προστεθεί στον -δυστυχώς πολύ περιορισμένο- αντιεξουσιαστικό τύπο. Στο πρώτο τους τεύχος ασχολούνται -ανάμεσα στα άλλα- με το σχολείο, γελοιοποιούν την κρατική καμπάνια για τον τουρισμό, αναλύουν τις καταστροφές που προκαλούν οι πολυεθνικές του χάρμπουργκερ στο όνομα της "ανάπτυξης", επιτίθενται στην παραγωγικότητα ανομπάροντας τον κοινωνικό διάλογο και δημοσιεύουν κείμενα του Ρούντολφ Ρόκερ και του Anjel Capelletti. Για επικοινωνία, εκτός από ταχυδρομική θυρίδα (Τ.Θ. 1604, Τ.Κ. 540 06, Θεσσαλονίκη), υπάρχει e-mail (disobedience@geocities.com), καθώς και ηλεκτρονική ιστοσελίδα (www.geocities.com/CapitolHill/Lobby/2590/main.html). Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί το editorial της πρώτης έκδοσης:

Η συγγραφή του παρόντος κειμένου ακολούθησε την ομηρική μέθοδο της χρονικής παράθεσης των γεγονότων. Η σκέψη δηλαδή για ένα κείμενο που θα μιλάει για τον λόγο ύπαρξης αυτού του εντύπου, γεννήθηκε τη στιγμή που

η σελιδοποίηση βρισκόταν προς το τέλος. Το γιατί είναι απλό: Όλοι ξέραμε από την αρχή γιατί θέλουμε αυτό το έντυπο και οι 6 μήνες συζητήσεων που προηγήθηκαν αυτής της έκδοσης το έδειξαν καλά.

Το παρόν έντυπο λοιπόν, είναι προϊόν της επίπονης εργασίας μιας ζωντανής συνέλευσης που πασχίζει να επικοινωνήσει. Μιας συνέλευσης που συγκροτήθηκε από ανθρώπους που μοιράζονται την καθημερινότητα και νοιώθουν την ανάγκη να ουρλιάξουν μαζί. Να ουρλιάξουν μπροστά στα χίλια και ένα πρόσωπα της εξουσίας και τα όργανά της: Τον Εργοδότη, το Δικαστή, τον Λευκό, τον Άντρα, το Δάσκαλο, τον Πατέρα.

Τα κείμενα που περιέχονται στο έντυπο αυτό δεν αποτελούν συνισταμένη των αντιτιθέμενων απόψεων των μελών της συνέλευσης. Πρωταρχικό μέλημα ήταν να αποφύγουμε τη σύνθεση απόψεων σε μια γκριζά ομοιομορφία και γι' αυτό το λόγο τα κείμενα αποτελούν κατά κάποιο τρόπο μια καταγραφή των συζητήσεων μεταξύ μας.

Ο αριθμός των ζητημάτων που ενέσκηψαν σε όλο αυτό το διάστημα ήταν τεράστιος. Από εντελώς πρακτικά (το zip είναι τρόπος συμπίεσης ή μέσο αποθήκευσης τέλως πάντων;), έως αμιγώς θεωρητικά (ποιά είναι η πολιτική φύση της συντακτικής ομάδας;). Παρομοίως: Με ποιά κριτήρια επιλέγουμε ένα θέμα; Τί χαρακτηρίζουμε ως πολιτικό και τί όχι; Τί μορφή (συμβατική ή μη) δίνουμε σε ένα έντυπο σαν αυτό;

Πέμπτη βράδυ, Νοέμβριος. Στο

ασκήσεις ανυπακοής υπόγειο φαστφουντάδικο, η συνέλευση σε εμβρυακή μορφή αναζητά τους στόχους και την ταυτότητά της. Οι απόψεις συγκρούονται, οι τόνοι ανεβαίνουν και μέσα σ' όλα αυτά ψάχνουμε να βρούμε ένα όνομα για το νεογέννητο. Ένας πίθηκος βγαίνει από την αποθήκη και βουτάει στη μελάνη βγάζοντας άναρθρες κραυγές. "ΑΒΑΖ! ΑΒΑΖ". Ζορίζομαι, προσπαθώ να σκεφτώ ένα καλό όνομα. Στίβω το μυαλό μου μα δεν βγαίνει τίποτε, όπως στο δημοτικό που έλυνα ασκήσεις με δεξαμενές που αδειάζουν, βρύσες που στάζουν και τρένα που τρέχουν το ένα πιο γρήγορα από το άλλο και ποιά θα φτάσει πρώτο και ο κύριος Φάνης αγόρασε 2 κιλά λάδι και ένα κιλό λεμόνια προς 42 δραχμές και ΦΤΑΝΕΙ, ΦΤΑΝΕΙ πια μ' αυτές τις ασκήσεις.

Είναι καιρός για Ασκήσεις Ανυπακοής

Κάτω τα χέρια από τα καστρόπληκτα!

Να μην αφήσουμε τις μπουλντόζες να γκρεμίσουν τις γειτονιές μας!

Να αντισταθούμε όλοι μαζί στα σχέδια του Δήμου Θεσσαλονίκης και των εργολάβων

καταλήψη βαρβάρων - κατοίκων ανατολής

Η αφήσα για τα καστρόπληκτα υπαινίσσεται μια διαφορετική αντίληψη. Αφήνει μια μικρή υπόσχεση για μια άλλη θεώρηση της τοπικής δράσης, όπου η παρέμβαση στις γειτονιές δεν θα ταυτίζεται με εκδηλώσεις αλληλεγγύης σε πολιτικούς κρατούμενους. Προβάλλει μια εξωστρέφεια που σπάνια επέδειξαν οι αναρχικοί. Η Βαρβάρων νιώθει ότι έχει πολύ δρόμο ακόμη για να διανύσει, αλλά ήδη άνοιξε μια χαραμάδα για την ελπίδα. Αυτού του διαφορετικού που λείπει...

ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΕΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Την επόμενη Τετάρτη, 2 Ιούλη, στις 9.00μμ., θα προβληθεί η ταινία "Το φιλί της γυναίκας-αράχνη" στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος" (Π. Ιωακείμ 13). Την επόμενη βδομάδα, την Πέμπτη 10 Ιούλη, ξεκινάνε οι βιντεοπροβολές στην κατάληψη Βαρβάρων (Κρίσπου 7, Κουλέ Καφέ, Άνω πόλη). Σαν πρώτη ταινία θα προβληθεί το "Brazil", στις 9.00μμ.

ΠΑΛΙΑ ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ: • ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ, ΣΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ" (Τηλ: 38.02.040), "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ" (Τηλ: 36.08.635), ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ. (ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ 7.00-10.00μμ.). • ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΤΗΣ VILLA ΒΑΡΒΑΡΑ (Κρίσπου 7, Πλ. Κουλέ Καφέ, Άνω Πόλη) ΚΑΙ ΣΤΟ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ "ΝΑΥΤΙΛΟΣ" (Πατριάρχου Ιωακείμ 13, τηλ: 257.364) ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ 118/343601-22 ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

Μπα, πήγαν κιόλας εκατό;

Άλλος ένας χειμώνας - μάλλον λιγότερο "βαρύς" από τον προηγούμενο - έκλεισε και μαζί του σταματάει πρόσκαιρα άλλο ένα βήμα μιας προσπάθειας στοιχειώδους συγκρότησης ενός "άλλου" εβδομαδιαίου φύλλου. Αν είναι αλήθεια ότι "ρωτώντας προχωράμε", τα ερωτήματα που επιχειρήθηκε να τεθούν μέσω του ΑΛΦΑ διατυπώθηκαν μάλλον θολά και διστακτικά. Πώς θα μπορούσε να ήταν αλλιώς, αφού θολές και διστακτικές - και πολλές φορές αλληλοσυγκρουόμενες - εμφανίστηκαν οι διαθέσεις των ίδιων των μελών της συντακτικής συνέλευσης κι αυτό όχι γιατί είναι επιθυμητές οι "καθαρές", παγιωμένες και στομφώδεις απόψεις που είναι αρκετές φορές, με τον επιδεικτικά σίγουρο τρόπο που διατυπώνονταν, προκαλούσαν - αν μη τι άλλο - θυμηδία. Αλλά γιατί ως ελευθεριακοί, αντιεξουσιαστές, αναρχικοί, ως άνθρωποι σε τελευταία ανάλυση που επιθυμούν να συγκρουστούν με την κυριαρχία του ψεύδους και του χρήματος θα περίμενε κανείς να προτάσσουμε το πάθος, την ανεκτικότητα, τη σοβαρότητα, την αναζήτηση, την αμφιβολία, τη δημιουργική αντιπαράθεση, την αγωνία για μια πιο ευρεία και ειλικρινή συμπίεση.

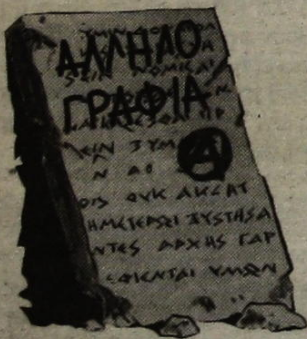
Θα περίμενε κανείς από μια εφημερίδα που "ευαγγελίζεται" την κοινωνική απελευθέρωση, να προωθεί επιλογές που να ξεφεύγουν από τον ανούσιο και βαρετό μικρόκοσμο της εσωτερικής γκρίνιας και να αφορούν καθημερινές, χειροπιαστές, μικρότερες ή μεγαλύτερες στιγμές της αληθινής ζωής, των όπου γης αντιστάσεων, των αγώνων που πολλές φορές μπορεί να μοιάζουν μακρινοί, αλλά που είναι τόσο δίπλα μας - αν όχι εντός μας.

Θα περίμενε, δηλαδή, κανείς από ένα συλλογικό, αντιπροσωπορικό και αμεσοδημοκρατικό εγχείρημα να στηρίζει την αντιπληροφόρηση και την καταγραφή μιας πραγματικότητας - ή τουλάχιστον κάποιων όψεών της - που διαστρεβλώνεται, διαχωρίζεται και πλασάρεται αφομοιωτικά από τις κυρίαρχες πηγές πληροφόρησης. Να ενδιαφέρεται για το λόγο - που καταρχήν βγαίνει από τα στόματα και όχι από τα στόμια - για τις επιθυμίες, ατομικές και συλλογικές, για το αισθητικό που παραμένει πολιτικό, για τις αξιοπρεπείς διαπροσωπικές σχέσεις, για την αποκάλυψη της σκόπιμα κρυμμένης Ιστορίας, για τη ζωντανή ύπαρξη που αναζητά, αντιστέκεται κι ελπίζει.

Από την άλλη πλευρά βέβαια, παρά τα σφάλματα, τις υπερβολές, τις αδιέξοδες εμπλοκές σε διαμάχες που ελάχιστα αφορούσαν τα περίφημα "κοινωνικά υποκείμενα", δεν έλειπαν τα κείμενα, οι ειδήσεις, τα σχόλια που σε συνδυασμό με την προσπάθεια για μια πιο ευρηματική και καλαισθητή εμφάνιση της εφημερίδας μας επιτρέπουν να θεωρούμε ότι υπάρχουν και διαθέσεις, και αντιλήψεις, και καλοπροαίρετες κριτικές, και συνεργασίες, και πραγματικό ενδιαφέρον από ανθρώπους που "είδαν" - έστω και περιστασιακά - την εφημερίδα ως ένα εξωστρεφές μέσο επικοινωνίας και παρέμβασης.

Είναι σίγουρο ότι τίποτε δεν μπορεί να αλλάξει από μόνο του: από τη στιγμή που κάποιοι άνθρωποι εντοπίζουν έστω και ελάχιστα ελπιδοφόρα σημάδια, μόνον η πιο ενεργή ανάμειξη, η προσωπική έκθεση και συμμετοχή σε όποιον βαθμό επιλέγει ο καθένας μπορούν να οδηγήσουν στην ανάδειξη ενός άλλου προσώπου - που διαμορφώνεται και συντίθεται αδιάκοπα - ενός άλλου λόγου που να σπίνει γέφυρες με το ανθρώπινο, να συνδιαλέγεται μαζί του, να ανοίγει δρόμους αλληλεγγύης κι αντίστασης.

Μια εφημερίδα μπορεί απλώς να εκφράσει (κι αυτό σε κάποιο βαθμό) τη δυναμική αυτού του λόγου, στη θεωρία και την πράξη του. Με αυτή την αγωνία μπορεί να αποκτήσει νόημα η προσπάθεια για έναν νέο κύκλο έκδοσης της εφημερίδας από Σεπτέμβριο.

Καταγγελία

Πιστεύοντας ότι η αρχή της αντίθεσης στην εμπορευματοκτικότητα και στις παραμέτρους της, δηλώνουμε την έκπληξη μας που η αναρχική εφημερίδα ΑΛΦΑ δημοσιοποίησε αναγγελία για εκδρομή στο Άμστερνταμ που όπως αποδείχτηκε και από τα λόγια, αλλά και από τις πράξεις των περισσότερων ατόμων που συμμετείχαν ήταν καθαρά τουριστική. Και επειδή πέρα από το καθαρά συνειδησιακό πρόβλημα προέκυψε και ένα πιο πρακτικό με ανθρώπους να προσπαθούν να διατηρήσουν μια τιμή πολιτική στάση στις φυλακές της Ολλανδίας, ενώ οι υπόλοιποι αφού έκαναν τουρ στα περιβόητα coffee shops, επέστρεψαν σπιτάκι τους παρατώντας τους υπόλοιπους, θα θέλαμε κάποιος επιτέλους να δώσει μια υπεύθυνη απάντηση. Επειδή απ' ότι ακούμε ετοιμάζεται μια νέα εκδρομή στην Ισπανία και επειδή οι κοινωνικοί αγώνες δε χτίζονται με τα παχιά λόγια στα αμφιθέατρα και στις ανακοινώσεις, αλλά στο δρόμο και στη συνείδηση των ανθρώπων, όσοι επιλέξουν να συμμετάσχουν, καλό θα είναι να ξεκαθαρίσουν τη θέση τους.

- ΥΠΟΥΛΟ ΧΥΓΙΗΜΑ
- ΜΕΡΙΚΟΙ ΠΙΚΡΑΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ
- ΜΕΛΗ ΣΤΕΚΙΟΥ ΑΝΩ ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

Ν' απελευθερωθεί τώρα ο Π. Δριμυλής

Σχεδόν ένα χρόνο μετά τη σύλληψη του, η προφυλάκιση του Π. Δριμυλή συνεχίζεται κι όλα δείχνουν ότι θα εξαντλήσει το ανώτατο επιτρεπόμενο όριο του δεκαοχτάμηνου. Το σύμβουλο εφετών Αθηνών, ύστερα από πρόταση του αντιεσαγγελέα εφετών, απέρριψε την αίτηση αποφυλάκισης που είχαν υποβάλει οι συνήγοροι του.

Παραθέτουμε το σκεπτικό της απόρριπτικής απόφασης του συμβουλίου εφετών θεωρώντας το σημαντικό ντοκουμέντο για τη λογική που διαπνέει το δικαστικό σύστημα:

"Ο κατηγορούμενος εκ προθέσεως παρέσχεν εις άλλον συνδρομήν προ της τελέσεως και κατά την τέλεσιν της υπό τούτου διαπραχθείσης αδίκου πράξεως. Ήτοι εν γνώσει τελών, ότι ο γνωστός αυτού Χριστόφορος Μαρίνος είχαν αποφασίσει ν' αποκτείνον τον εκτελούντα διατεταγμένην υπηρεσίαν σκοπού έμπροσθεν των κεντρικών γραφείων του πολιτικού κόμματος "ΠΑΣΟΚ" αστυφύλακα Νικόλαον Βαϊόπουλον συνοδεύσας αυτόν και δια της παρουσίας του ενίσχυσε ψυχικώς την ειλημένην απόφασιν προς πραγμάτωσιν του εγκληματικού σκοπού.

Εν προκειμένω εκ της ενεργηθείσης και νομοτύπως υπό του ενταύθα 1ου Ειδικού Ανακριτού Πλημμελειοδικών περατωθείσης κυρίας ανακρίσεως και δι' εκ των ενόρκως εξετασθέντων μαρτύρων, των προσκομισθέντων εγγράφων εν συνδυασμώ προς την απολογίαν του κατηγορουμένου προέκυψαν τα κάτωθι πραγματικά περιστατικά. Ο κατηγορούμενος, γεννηθείς εν Αθήναις την 18/12/1969 και ως απόφοιτος Λυκείου, οικοδόμος κατά το επάγγελμα τυγχάνει: Από δωδεκαετίας ενστερνισθείς την ιδεολογικοπολιτικήν θεώρησιν των αναρχικών και μέλος της συντακτικής επιτροπής της υπό τον τίτλον "ΑΛΦΑ" αναρχικής εφημερίδος, τυγχάνων και ως συμπαρασταθείς εις την κατόπιν απεργίας πείνης ενεργηθείσαν αποφυλάκισιν του ήδη αποβιώσαντος Χριστόφορου Μαρίνου, κατοίκου εν Ζωή Νέας Φιλαδέλφειας Αττικής, φιλικώς συνεδέθη μετ' αυτού ως εμφορούμενον υπό της προρρηθείσης ιδεολογικοπολιτικής θεωρήσεως.

Μετά προηγηθείσαν περί την μεσημβρίαν της 5-7-1996 συναναστροφήν εις την ενταύθαν πλατείαν Εξαρχείων και βραδυνήν συνάντησιν των εις επί της ενταύθα οδού Καλλιδρομίου κατάσταση αναψυχής προφανώς οριστικώς συνεσκέφθησαν και απεφάσισαν επίσκεψιν των επί της οδού Χαριλάου Τρικούπη 50 λειτουργούντων Κεντρικών Γραφείων του κυβερνώσαντος πολιτικού κόμματος "ΠΑΣΟΚ", φιλοδοξούντες προφανώς δημοσιοποίησιν του λαθροβίου κοινωνικοπολιτικού των γίνεσθαι δι' επιδόσεως δελτίου τύπου περί θεμάτων της νεολαίας.

Ούτω περί την 9.25' ώραν μετά στάθμευσιν του υπό του ομοιόδατου φίλου οδηγούμενου δικύκλου οχήματος επί του πεζοδρομίου της εγγύς των ρηθέντων γραφείων κειμένης οδού Βαλτετσίου πεζή ασυζητητί κεχωρισμένω, μετά μικράς αποστάσεως κατευθύνθησαν προς αυτά και ο κατηγορούμενος είπετο του συνοδοιπόρου ως έχοντος θέσιν ουχί ενεργού συνομιλητού αλλά μάλλον ως ωινει παρατηρητού της αποστολής αυτού.

Πράγματι ο έχων την πρωτοπορείαν ομοιόδατης απηυθύνθη εις τον εντός του επί του πεζοδρομίου φύλακίου εν υπηρεσία ευρισκόμενου ένστολου αστυφύλακα Νικόλαον Βαϊόπουλον διείσόδου εντός των γραφείων.

Εις σύστασιν τούτου ούτος μετά του κατηγορουμένου εισήλθεν εις την είσοδον του κτιρίου και παρόντος του εκτελούντος υπηρεσίαν ασφαλείας αστυφύλακος εν πολιτική περιβολή Ευαγγέλου Γεωργάνου απηυθύνθη εις τον εκτελούντα καθήκοντα θυρωρού υπαλλήλου του πολιτικού κόμματος Χρήστον Πασιαλή και παρά την δήλωσιν, ότι τυγχάνει αναρχικός μη ικανοποιηθείς δι' είσοδον και επίδοσιν του προρρηθέντος ακαθορίστου κατά περιεχόμενον εγγράφου υπό τον ακολουθούντα ακτηγορούμενον εξήλθε και σιωπηλώς κατηυθύνον εις το εγγύς κείμενον φυλάκιο του ως άνω αστυφύλακος.

Κατά την βραχύχρονον ταύτην πορείαν ο κατηγορούμενος ουδεμίαν αποτρεπτικήν αντίδρασιν εκδήλωσε κατά του συνοδοιπόρου ομοιόδατου, όταν τον αντελήφθη να εξάγει εκ του ηρητημένου εν τη σφίος δερματίου πορτοφολίου πιστόλιον και κρατών ανά χείρας να κατευθύνεται σιωπηλός και απειλητικός κατά του αναίτιου ατυχούς αστυφύλακος.

Ως αιμοδιψής ο ομοιόδατης συνοδοιπόρος με ανθρωποκτόνον ήδη πρόθεσιν πυροβολήσας κατά του ανυπόπτου τούτου αστυφύλακος και προκαλέσας εις βάρος τούτου την προπεριγραφείσαν βαρύτατην σωματικήν κάκωσιν, εκ της οποίας διεσώθη δια της επακολουθησάσης υπό των προστρεφάντων συναδέλφων του μεταγωγή εις το ενταύθα Γενικόν Κρατικόν Νοσοκομείον και της αμέσου σωτηρίου ιατροχειρουργικής επεμβάσεως και θεραπείας. Πυροβοληθείς ανεπιτυχώς υπό του τραυματισθέντος ο μεν αυτογράφος δια του ρηθέντος οχήματος και ο κατηγορούμενος, κεχωρισμένως διέφυγον προφανώς δια ν' αποφύγουν τον νετοπισμόν των από τους προσδραμόνας εις βοήθειαν του βαρυαλγούτος παθόντος.

Η τοιαύτη δε ακατανόητος εγκληματική δραστηριότης τούτων απεκαλύφθη προφανώς εκ του κοινωνικοπολιτικού των περιβάλλοντος της λαθροβίου - εκνόμου κοινωνικοπολιτικής οργανώσεως "ΙΟΥΝΗΣ '78" δια της παρ' αγνώστου την 6/7/1996 τηλεφωνικής ακριτυμθείας εις την ενταύθα εκδιδόμενην υπό τον τίτλον

"ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" ημερησίαν εφημερίδα και το Π/Τ κέντρον της Διευθύνσεως Αμέσου (100) Δράσεως.

Αλλ' η υπό του κατηγορουμένου επιμελώς αποσιωπηθείσα μέχρι της αποκαλύψεως συνομολογούμενη μετά του αυτογράφου προηγηθείσα συνάντησις και από κοινοίς επίσκεψιν του τόπου υπηρεσίας και η υπό τούτου ανεπιτυχής δολοφονική κατά του παθόντος-πίθεση προφανώς απεσκοπεί εις την συγκάλυψιν και της ίδιας αυτού ανακωπτούσης ευθύνης δια την τελεσθείσαν διωκομένην πράξιν, την οποίαν δια την κοινωνικήν της απαξίαν και έντονον αποδοκιμασίαν μεθ' υποκρισίας απαρνείται εκμεταλλεόμενος την άφωνον εκ της ζωής απουσίαν του αυτογράφου.

Κατ' ακολουθίαν τούτον πλέον οι αποχρώσαι ενδείξεις ενοχής κατά του κατηγορουμένου προκύπτουν επί τη δικωκομένη αξιοποιώ πράξει και κατ' ουσίαν αβάσιμος αποδεικνυομένη απορριπτέα ως τοιαύτη τυγχάνει η υπό κρίσιν εφέσιν κατά του ορθώς αποφανθέντος εκκρουόμενου βουλευμένου το οποίο δέον να επικυρωθεί.

Ενώ παρά τους προεκτεθέντας λόγους υγείας του πατρός του κατηγορουμένου δια την παραδοχίν της υπό κρίσιν απήσεως ως εκ της εκδήλου αντικοινωνικής απαξίας της αποδεδειγμένα διωκομένης αξιοπολιου πράξεως δεν πιθανολογείται ες ουδεμίαν αποδείξεως, ότι εξέλιπον οι λόγοι προσωρινής τούτου κρατήσεως και ως εκ τούτου μη ενδεικνυομένης της αντικαταστάσεως της κατ' ουσίαν αποδεικνύεται αυτή τυγχάνων απορριπτέα.

Το συμβούλιο εφετών συμπληρωματικά μόνον εν σχέσει με τον ισχυρισμό του κατηγορουμένου περί αγνοίας της προθέσεως του αυτογράφου Χριστόφορου Μαρίνου προς τελέση της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως, πρέπει να τονισθεί ότι αυτός δεν συνάδει προς την αμέσως μετά την πράξη ιδία αυτού συμπεριφορά και δη την άμεση εξαφάνισιν του εκ του τόπου του εγκλήματος, τη μη παροχή βοήθειας στον βαρύτατα τραυματισμένο αστυφύλακα, αλλά και τη μη προσέλευση του μέχρι της συλληψεως του 18 ημέρες αργότερα στις αστυνομικές αρχές να εξηγήσει τι έγινε και να παράσχει τα στοιχεία που γνώριζε για τις συνθήκες κάτω από τις οποίες διαπράχθηκε το έγκλημα".

Επιτροπή Αλληλεγγύης

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ

★ Κυκλοφορεί το καινούριο **ΑΥΤΟΝΟΜΕΔΙΑ** για το καλοκαίρι του 1997. Το περιοδικό περιλαμβάνει άρθρο της GUARDIAN για τον κομμαντάντε Σέρπα, ένα μικρό αφιέρωμα στην πατριарχική-εξουσιαστική φύση των λεξικών, ειδήσεις και σχόλια από ολόκληρο τον κόσμο για τους αγώνες και την Ιστορία της αντίστασης (περισσότερο ή λιγότερο πρόσφατη), ένα κείμενο-μετάφραση από την εφημερίδα Radical, καθώς και δύο κείμενα των αξιολογών στοχαστών, Eduardo Colombo και Paul Virilio. Να σημειώσουμε το πολύ ενδιαφέρον 16σέλιδο ένθετο-αφιέρωμα στο Ιταλικό '77, το οποίο όπως αναφέρεται στο εκδοτικό σημείωμα υπήρξε μία από τις μαγικές ημερομηνίες στα ριζοσπαστικά κοινωνικά κινήματα.

★ Το περιοδικό **Ξέσπασμα** από την Πάτρα. Είναι η 11η έντυπη προσπάθεια και έχει τον γενικό τίτλο "Το Τέλος του Πολιτισμού ή Ο Πολιτισμός του Τέλους". Στις σελίδες του βρίσκουμε κείμενο καταγγελίας της ΝΙΚΕ, κείμενο σχετικά με τα γεγονότα με τους αντάρτες Τουπάκ Αμάρου, για τους μύθους του Underground κ.ά. Για επικοινωνία Τ.Θ. 3028, Τ.Κ. 26 222 (Ταχυδ. Γούναρη), Πάτρα.

Αλφα
 ΕΤΟΣ 3ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 100

ΕΚΔΟΤΗΣ: "ΑΛΦΑ" Α.Μ.Κ.
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
 ΕΚΔΟΣΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ
 ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 45
 Τα γραφεία είναι ανοιχτά κάθε Πέμπτη
 7.00-10.00μ.μ.
 ΤΗΛ. - FAX: (01) 64.58.112
 E-mail: alfanarc@compulink.gr
 Ηλεκτρονική διεύθυνση:
<http://www.geocities.com/CapitolHill/Lobby/4002>
 ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Τ.Θ. 31809
 Τ.Κ. 100 35
 ΑΘΗΝΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ 2004:

Πολυενοδομικές και περιβαλλοντικές επιπτώσεις

Η διεξαγωγή της Ολυμπιάδας του 2004 στην Αθήνα, ή καλύτερα, στην Αττική, θα συμβάλει κατά την γνώμη μας στην παραπέρα εγκατάλειψη των βασικών στόχων του Ρυθμιστικού Σχεδίου Αθήνας.

Ολυμπιακό χωριό

Με τη δημιουργία του λεγόμενου "Ολυμπιακού Χωριού", το οποίο πρόκειται στην ουσία για μια νέα πόλη 15.000 κατοίκων, η οποία δεν προβλέπεται από ισχύον Ρ.Σ.Α. όχι μόνο δεν έχουμε "ανάσχεση της εξάπλωσης της πόλης", αλλά, στην πραγματικότητα, η Αθήνα επεκτείνεται 1.200 μέτρα από τον πυρήνα του Εθνικού Δρυμού της Πάρνηθας, σε μια περιοχή που το Δασαρχείο την χαρακτηρίζει δασική.

Εξ' άλλου είναι χαρακτηριστικό ότι το "χωριό", θα έχει έκταση 830 στρέμματα, θα διαθέτει τετραρόφα κτίσματα, και θα βρισκόμαστε σε μια ζώνη όπου συγκεντρώνονται ρύποι του όζοντος, από τους υψηλότερους στην Αττική, σύμφωνα με τον καθηγητή Θεοχάρη, πρ. πρύτανη του Ε.Μ.Π.

Ένα άλλο σημείο που αξίζει να σταθούμε είναι ότι, το λεγόμενο "χωριό", λόγω του μεγάλου κόστους των εγκαταστάσεων και των οδικών συνδέσεων που απαιτούνται, προβλέπεται να κατασκευαστεί με το σύστημα της αντιπαροχής και της "οργανωμένης δόμησης" αποτελώντας ίσως την Αττική την πρώτη, μεγάλη ιδιωτική "πλενεκρόπολη".

Εκτιμάται ότι οι επιπτώσεις από την δημιουργία του "χωριού" στην περιοχή θα είναι ολέθριες για τους από τους τελευταίους εναπομείναντες

ελεύθερους, δασικούς χώρους στην Αττική. Επισημαίνεται ότι η δημιουργία του "χωριού" στην Πάρνηθα θα αντιμετωπίσει νομικά προβλήματα (προσφυγές στο Συμβούλιο Επικρατείας κλπ).

Τατόι

Με την δημιουργία των ιππικών εγκαταστάσεων στο Τατόι, σε έκταση 1.500 στρεμμάτων, των εγκαταστάσεων της τοξοβολίας, καθώς και των αναγκαίων συνοδευτικών εγκαταστάσεων, παραδίδεται ένας δασικός χώρος για ειδικές χρήσεις, οι οποίες βεβαίως δεν προβλέπονταν από το θεσμοθετημένο Ρ.Σ.Α., ούτε έχουν εξασφαλιστεί προέγκριση χωροθέτησης εγκαταστάσεων, σύμφωνα με την νομοθεσία. Δεδομένου ότι, ο υπάρχων Ιππόδρομος στο Φάληρο πρόκειται να μεταφερθεί, δεν αποκλείεται οι εγκαταστάσεις στο Τατόι να αξιοποιηθούν για τον νέο Ιππόδρομο.

Σχοινιάς

Με την δημιουργία των εγκαταστάσεων για τα αγωνίσματα της κωπηλασίας και του κανόε-καγιάκ σε έναν από τους τελευταίους εναπομείναντες υδροβιότοπους της Αττικής, στον Σχοινιά, ανατρέπεται η ισορροπία του οικοσυστήματος και το Ρ.Σ.Α. Με την περιβαλλοντική μελέτη που εκπονήθηκε πρόσφατα από την Επιτροπή Διεκδίκησης της Ολυμπιάδας του 2004 στην Αθήνα, επιδιώκεται, υποτίθεται, η "αναβάθμιση και καλύτερη διαχείριση της περιοχής" και η μετατροπή της σε "διεθνή πόλο έλξης".

Σύμφωνα με την Επιτροπή Διεκ-

δίκησης, "... η παρουσία μιας τεχνητής λίμνης που στην ουσία είναι ο στίβος κωπηλασίας, είναι απόλυτα συμβατή με το περιβάλλον της περιοχής και μακροπρόθεσμα θα δώσει τη δυνατότητα αναβάθμισης ποσοτικά και ποιοτικά της χλωρίδας και πανίδας της περιοχής. Υπολογίστηκε ότι η περιοχή θα μπορούσε δυναμικά να φιλοξενήσει πάνω από 200 είδη ορνιθοπανίδας σε σχέση με τα 90 που έχουν καταγραφεί, ενώ τα υπάρχοντα είδη χλωρίδας ξεπερνούν τα 300...". "... το κωπηλατοδρόμιο προτίθεται να ενισχύσει τα όρια του υγρότοπου, εξασφαλίζοντας τα δυτικά όρια του από τις έντονες τάσεις αστικοποίησης..."

Φάληρο - Αγ. Κοσμάς

Με τη δημιουργία πλήθος αθλητικών εγκαταστάσεων κατά μήκος της παραλίας του Φαλήρου καθώς και ιστιοπλοϊκών εγκαταστάσεων στη περιοχή του Αγ. Κοσμά τίθεται ένα συνολικό ζήτημα επιλογής χρήσεων γής. Τα προγραμματιζόμενα γήπεδα μπίτζ μπόλ, σόφτ μπόλ κλπ στον παραλιακό χώρο του Φαλήρου ασφαλώς συνοδεύονται από μια σειρά έργα υποδομής τα οποία εκ των πραγμάτων θα αλλοιώσουν την προβλεπόμενη από το Ρυθμιστικό Σχέδιο Αθήνας χρήση της περιοχής ως δημόσιου χώρου πράσινου και αναψυχής.

Σύστημα Μεταφορών

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλλου διεκδίκησης, δεν προβλέπεται να γίνει κανένα σοβαρό έργο μεταφορικής υποδομής στην περίπτωση διεξαγωγής της Ολυμπιάδας του 2004 στην Αθήνα:

- Το Αεροδρόμιο των Σπάτων, κατά την πρώτη φάση της λειτουργίας του θα εξυπηρετεί 15 εκατομ. επιβάτες το χρόνο, 600 κινήσεις αεροσκαφών την ημέρα και 69 θέσεις στάθμευσης αεροσκαφών, και δυνατότητα εξυπηρέτησης 6.000 επιβατών την ώρα.

Τα δεδομένα λειτουργίας του Αεδρομίου των Σπάτων δεν θεωρούνται επαρκή για μια κολοσιαία διοργάνωση όπως οι Ολυμπιακοί αγώνες.

- Το Μετρό, θα παραμείνει στα

προγραμματισμένα ήδη επίπεδα (44 χλμ συνολικά ενώ θεωρείται αναγκαίο ένα δίκτυο 150 τουλάχιστον χιλιόμετρων).

- Η υπο κατασκευή Ελεύθερη Λεωφόρος Ελευσίνας - Σταυρού - Σπάτων δεν προβλέπεται να καλύπτει τις ανάγκες του νέου Αεροδρομίου και της ευρύτερης περιοχής του, σύμφωνα με την μελέτη του Ι.Π.Α. του Παντείου Πανεπ. και τον Χωροταξικό σχεδιασμό της πεδιάδας των Μεσογείων.

Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει η μελέτη αυτή "... για την συνάρτησή της με το αεροδρόμιο και την ανεξάρτητη από αυτό κίνηση στην νέα λεωφόρο προβλέπονται ταχύτητες 45-55 χλμ. την ώρα... γεγονός που καταδεικνύει κυριολεκτικά την ανεπάρκεια της μελλοντικής Λεωφόρου Ελευσίνας - Σπάτων αν δεν συνοδευτεί από τα προβλεπόμενα έργα".

- Ο λεγόμενος "Ολυμπιακός δακτύλιος" (Ε.Λ.Ελευσίνας - Σταυρού/Λ. Κιφισίας/παραλιακή Φαλήρου/Λ. Κηφισού-Εθνική οδός Αθηνών-Λαμίας) στον οποίο θεωρείται ότι θα υπάρχει εύκολη πρόσβαση από και προς όλες τις Ολυμπιακές εγκαταστάσεις, αποδίδονται εξωπραγματικές δυνατότητες: ΟΑΚΚΑ-Φάληρο 16'-26' ΟΑΚΚΑ-Ολυμπιακό χωριό 11'-18' ΟΑΚΚΑ-Αγ. Κοσμάς 25'-35' ΟΑΚΚΑ-Περιστερί 14'-23' ΟΑΚΚΑ-Νίκαια 20'-30'

Οι χρόνοι που προβλέπονται στο ΟΑΚΚΑ και στις υπόλοιπες αθλητικές εγκαταστάσεις, μόνο χαμόγελα (τουλάχιστον...) μπορούν να προκαλούν, την στιγμή που σήμερα χρειάζονται διπλάσιοι.

Ατμοσφαιρική ρύπανση

Μετά τα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω για το κυκλοφοριακό, η αισιοδοξία της Επιτροπής Διεκδίκησης, για μείωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην Αθήνα το 2004, εμπίπτει στην σφαίρα του ευσεβούς πόθου...

Σύμφωνα με την Επ. Διεκδίκησης "...τα μέσα επίπεδα ΝΟχ (οξειδία του αζώτου) για το έτος 2004 θα είναι μειωμένα κατά 25% περίπου σε σχέση με αυτά του έτους 1990 ενώ τα μέγιστα επίπεδα ΝΟχ

για το 2004 υπολογίστηκαν στα 2/3 του 1990".

Όμως, δυστυχώς τα πράγματα δεν είναι τόσο αισιόδοξα, και οι αριθμοί είναι αμελικοί εφ' όσον:

- Ο όγκος των καυσίμων που καταναλώθηκαν αυξήθηκε από 2,6 εκατ. ΤΝ το 1991, σε 2,9 εκατ. ΤΝ το 1996.

- Ο όγκος των ρυπογόνων καυσίμων αυξήθηκε από 1,1 εκατ. ΤΝ το 1991 σε 1,2 εκατ. ΤΝ το 1996

- Από τις αναγκαίες 6.000.000 καθημερινές μετακινήσεις σε μια πόλη όπως η Αθήνα, το ΜΕΤΡΟ θα εξυπηρετεί μόνο 850.000 επιβάτες την ημέρα, όταν ολοκληρωθεί, ενώ τα λεωφορεία μεταφέρουν σήμερα 2.000.000 επιβάτες την ημέρα και τα μηχανάκια άλλες 600.000 την ημέρα.

Είναι προφανές ότι το τεράστιο ζήτημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στην Αθήνα δεν πρόκειται να λυθεί με το Μετρό, όπως ισχυρίζονται κάποιοι, και, κατά συνέπεια, η κυκλοφορία των Ι.Χ. θα εξακολουθεί να είναι καθοριστική για τις μετακινήσεις των Αθηναίων, με αποτέλεσμα την διαρκή επιβάρυνση της ατμόσφαιρας.

Το ζήτημα της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, το πρόβλημα του νέφους είναι πολιτικό, όπως λεγόταν παλιότερα, είναι δηλαδή ζήτημα πολιτικών επιλογών, και τίποτα δεν μπορεί να το συγκαλύψει εν όψει της Ολυμπιάδας του 2004, οι επιπτώσεις της οποίας, δεν προβλέπεται να είναι ιδιαίτερα θετικές στην απορύπανση της ατμόσφαιρας.

Πρωτοβουλία Ενάντια στους Ολυμπιακούς Αγώνες

- Τι δεν πάει καλά με τη Δασκαλάκη;
- Θα δώσει μήπως τη λύση η Τσουκάτου;
- Θα βρει επιτέλους ο Χαρδαβέλας το χαμένο Ολυμπιακό πνεύμα;
- Οι απαντήσεις σε αυτά και σε άλλα καυτά ερωτήματα θα δωθούν στην εκδήλωση που διοργανώνει η Πρωτοβουλία τη Δευτέρα 30/6 στις 8μ.μ. στο Αίθριο της Νομικής Σχολής (χωρίς τη συμμετοχή του Γιώργου Νταλάρα!).

[HTTP://WWW.GEOCITIES.COM/CAPITOLHILL/LOBBY/4002](http://www.geocities.com/capitolhill/lobby/4002) ή αλλιώς,

Η "ΑΛΦΑ" στο Internet

Η "ΑΛΦΑ" απέκτησε διεύθυνση στο Internet. Η σελίδα μας που είναι ακόμα υπό κατασκευή θα είναι δίγλωσση (ελληνικά και αγγλικά) και θα περιλαμβάνει άρθρα της εφημερίδας και συντρόφων σχετικά με την κοινωνικοπολιτική κατάσταση στην Ελλάδα και το αντιεξουσιαστικό κίνημα, καθώς και διευθύνσεις επικοινωνίας συλλογικοτήτων, εντύπων, κοινωνικών κέντρων, κ.ά., ώστε να είναι στη διάθεση συντρόφων από την Ελλάδα ή το εξωτερικό που θα ήθελαν να έρθουν σε επαφή μαζί τους.

Σχετικά με αυτό το τελευταίο, θα παρακαλούσαμε όσους ενδιαφέρονται να περιλαμβάνονται οι διευθύνσεις τους σε αυτόν τον κατάλογο, να μας τις στείλουν μαζί με ένα σύντομο προσδιορισμό της δραστηριότητάς τους, π.χ. Άλφα, εβδομαδιαία αναρχική εφημερίδα. Εμείς θα περιλάβουμε σε αυτόν όσες διευθύνσεις γνωρίζουμε, η συμβολή σας, πάντως, θα είναι ιδιαίτερα χρήσιμη.

Εκδηλώσεις

★ Το Σάββατο 28 Ιούνη η εφημερίδα οργανώνει γλέντι με ρεμπέτικο συγκρότημα στο Λόφο του Στρέφης στις 10μ.μ. Πέρα από την οικονομική στήριξη της εφημερίδας, που έχει και αυτή τη σημασία της, η εκδήλωση αυτή αποτελεί μια ευκαιρία για συνέντευξη, επικοινωνία αλλά και διασκέδαση. Η παρουσία όλων των φίλων της εφημερίδας έχει την αξία της για μας.

★ Διήμερο εκδηλώσεων ενάντια στο στρατό και τις εθνικές αυταπάτες, θα πραγματοποιηθεί από τον Αντιεξουσιαστικό Πυρήνα Αγ. Παρασκευής στις 4 και 5 Ιουλίου στην κεντρική πλατεία της πόλης.

Παρασκευή 4 Ιούλη 8μ.μ.: Συζήτηση για το ρόλο του στρατού και προβολή της ταινίας "Τα όνειρα" του Α. Κουροσάβα.

Σάββατο 5 Ιούλη 8μ.μ.: Συζήτηση για τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό και τις εστίες αντίστασης στις δύο πλευρές του Αιγαίου. Θα συμμετέχει και σύντροφος από την Τουρκία. Συναυλία με το μουσικό σύνολο "Ωχρά Σπειροχαίτη" και προβολή ντοκυμαντέρ για τον πόλεμο στη Βοσνία.

Και τις δύο μέρες θα υπάρχει έκθεση φωτογραφίας και αφίσας και θα γίνονται προβολές ολάνιτες.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ:

Η πατρική αρρώστεια της εξουσίας

Καλογραμμένοι λόγοι, που λίγο διαφέρουν από αυτούς των "εκπροσώπων", πατριωτικές ρητορείες που φθάνουν μέχρι τα όρια των εθνικιστικών εξάρσεων, απόψεις και "προτάσεις" που βρίσκονται μέσα στο πνεύμα του νεοφιλελεύθερου εκσυγχρονισμού, λογική της συνυπευθυνότητας: "τι θα γίνει με το πρόβλημα της φοροδιαφυγής και με την αύξηση της παραγωγικότητας" κομματάκια που συνθέτουν το παζλ των τελευταίων ημερών μέσα στο ελληνικό κοινοβούλιο. Οι μαθητές του Λυκείου πήραν για λίγες μέρες τις θέσεις των βουλευτών προσπαθώντας να αρθρώσουν ένα διαφορετικό πολιτικό λόγο, πιο νεανικό και ελπιδοφόρο όπως θα ήθελαν και οι ίδιοι να πιστεύουν, που αποδείχτηκε όμως μια κακή αντιγραφή των όσων έχουν ακούσει στις τηλεοράσεις ή τα σχολεία τους.

Όλα αυτά βέβαια συμπληρώθηκαν και με την απαιτούμενη "σκηνική παρουσία", το σκληρό ύφος, το ρομαντισμό της ηλικίας, για να μπορέσουν να αποτυπωθούν καλύτερα, στο φακό της τηλεόρασης.

Για τους γόνους των αστικών οικογενειών ή τους φιλόδοξους γραβατωμένους μαθητές (έναν μου θυμίσε κλωνοποιημένο Καμμένο) δεν θά 'ταν χρήσιμο να αναφέρουμε κάτι. Για το μεγαλύτερο μέρος της νεολαίας που προέρχεται από χαμηλότερα στρώμα-

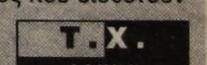
τα όμως το πρόβλημα εντοπίζεται στη συντηρητική στροφή της και στην τεράστια σύγχυση στην οποία έχει περιέλθει. Παιδιά που σήμερα ζητούν πιο σκληρό οικονομικά μέτρα αύριο θα βγουν στην παραγωγή και θα αντιμετωπίζουν την ανεργία και τη μαύρη εργασία ως αναπόφευκτα στοιχεία της νέας πραγματικότητας.

- Παιδιά που σήμερα δεν έχουν να πουν τίποτα για τον κοινωνικό διάλογο και την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων αύριο δεν θα μπορούν ούτε να διατηρήσουν τα λίγα "κεκτημένα" που θα έχουν απομείνει.

- Παιδιά που σήμερα διακρίνονται για τον εθνικό φανατισμό και τις ρατσιστικές αντιλήψεις τους (κάποιος ζήτησε την παταξη της λαθραίας μετανάστευσης), αύριο θα οδηγηθούν πολύ εύκολα στο σφαγείο του πολέμου ή θα σηκώσουν τον αλβανό "φονιά".

Και να σκεφτεί κανείς ότι αυτοί είναι οι εν δυνάμει επαναστάτες...

Η εξουσία λοιπόν πετυχαίνει το στόχο της με το πείραμα της "βουλής των εφήβων", παρουσιάζοντας γερασμένους νέους με το εφηβικό πρόσωπο και άχρηστες έως επικίνδυνες ιδέες που υιοθετούν τις λογικές των επίσημων διαχειριστών;

"Καυτός" Ιούνης στο Άμστερνταμ

Αυτό το κείμενο γράφτηκε από συντρόφισσες που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις του Άμστερνταμ. Μοιράστηκε στην εκδήλωση αντιπληροφόρησης που πραγματοποιήθηκε την περασμένη Πέμπτη στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο "Ναυτίλος" στη Θεσσαλονίκη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ: Πρώτη μέρα των "ημερών του χάους" ή πάμε στην πλατεία, πίνουμε μπύρες και επιδεικνύουμε την κόμη μας... Γενικότερα οι "μέρες του χάους" ήταν μια φήμη που είχε διαδοθεί από ορισμένους, με αποτέλεσμα να μπει και στο πρόγραμμα των εκδηλώσεων. Δεν υπήρχε καμία οργάνωση, και μετά από μια ολιγάριθμη και σύντομη πορεία με προορισμό την τράπεζα της Ολλανδίας, που διαλύθηκε από την αστυνομία, συνελήφθησαν 16 άτομα. Ορισμένα επεισόδια που έγιναν, ήταν αποσπασματικά και από προσωπική πρωτοβουλία ατόμων. Εκτός από τη μεγάλη αστυνομική δύναμη, η ζωή στην πόλη κυλούσε στους καθημερινούς της ρυθμούς, αν εξαιρέσουμε την απουσία αυτοκινήτων στους δρόμους, τα οποία παρουσιάστηκαν μετά τη λήξη της EUROTOP (διακυβερνητική συνδιάσκεψη).

Η παρουσία της αστυνομίας ήταν "διακριτική". Ρόλερς, σκούτερ, άλογα, μοτοσικλέτες, κρις-κραφτ, αυτοκίνητα, βανάκια, ποδήλατα, κλούβες, ελικόπτερα ήταν τα λιτά μέσα μεταφοράς των αστυνομικών. Οι πιο πεταμένοι ήταν οι κακομοίρηδες που κυκλοφορούσαν με τα πόδια. Δεν υπήρχε τίποτα που να προμηνύει τη μεγάλη πορεία του Σαββάτου.

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ: Δύο η ώρα το μεσημέρι στην πλατεία Dam. Ο κόσμος έχει αρχίσει σιγά-σιγά να συγκεντρώνεται. Άλλοι σε οργανωμένα μπλοκ, άλλοι μόνοι τους και άλλοι ως απλοί παρατηρητές. Ο κόσμος εκτιμάται γύρω στις 35.000 απ' τους οποίους οι 15.000 τουλάχιστον ανήκαν στον αναρχικό-αυτόνομο χώρο. Η σύνθεση της πορείας ήταν ανομοιογενής. Κάποιοι θα μπορούσε να δει από τον πιο εκκεντρικό πανκ μέχρι την οικογένεια με τα μωρά στα καρότσια τους. Οι μαυροκόκκινες σημαίες επικρατούσαν. Παρά την απαγόρευση της επιτροπής να υπάρχουν εθνικά σύμβολα ξεχώριζαν εργατοπατέρες από Ελλάδα και Πορτογαλία με τα αντίστοιχα κουρελόπανα. Αυτό ήταν ένα μελανό σημείο στο διεθνιστικό χαρακτήρα της διαδήλωσης. Χαρακτηριστική ήταν η δυναμικότητα του αναρχοαυτόνομου μπλοκ καθώς και η συνοχή παρά τις όποιες διαφορές υπήρχαν μεταξύ τους. Παρά την ανομοιογένεια και τη δυσκολία επικοινωνίας μεταξύ των διαδηλωτών ήταν έκδηλη η άρνηση στον κόσμο που μας ετοιμάζουμε. Αυτοκόλλητα και σημαίες με γραμμένο το "όχι" σε όλες τις ευρωπαϊκές γλώσσες είχαν κατακλύσει την πορεία. Στη διάρκεια της διαδήλωσης σημειώθηκαν μικροεπεισόδια (από τους αυτόνομους), αναποδογυρίστηκε ένα βανάκι της αστυνομίας, σπάστηκαν βιτρίνες και κάποια αυτοκίνητα, ξυλώθηκαν και πετάχτηκαν σημαίες της ευρωπαϊκής ένωσης και της διοργάνωσης, καθώς επίσης και σύμβολα με το ολλανδικό βασιλικό οικόσημο. Εκείνη τη στιγμή έγιναν και κάποιες συλλήψεις. Η πόλη ήταν πλημμυρισμένη από βιντεοκάμερες, οι οποίες κατέγραφαν τις κινήσεις του καθενός. Αξιοσημείωτη ήταν η ετοιμότητα και η οργάνωση της αστυνομίας που έκοβε την πορεία όπου και όταν ήθελε. Μέσα στην πορεία υπήρχαν πολλοί ασφαλίτες οι οποίοι δεν ξεχώριζαν από τους διαδηλωτές. Μια γεύση από τη μορφή της αστυνομίας που ετοιμάζεται για τις χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης. Παντελής έλλειψη προσωπικής ζωής...

Από την Ελλάδα υπήρχαν δύο αποστολές. Η μία ήταν υπό την αιγίδα της Επιτροπής μαζί με συνδικαλιστικές οργανώσεις και η άλλη ήταν από άτομα του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου. Η παρουσία της πρώτης αποστολής ήταν αδιάφορη και το γεγονός ότι είχαν την έμπνευση να κουβαλήσουν την ελληνική σημαία μαζί τους προκάλεσε αρνητικά σχόλια.

Η δεύτερη αποστολή είχε πιο δυναμική παρουσία με τρία πανό -το ένα από αυτά ζητούσε την απελευθέρωση του Γιώργου Μπαλάφα- προκηρύξεις και μαυροκόκκινες σημαίες. Αποτελούνταν από περίπου σαράντα άτομα και ήταν το μόνο μπλοκ -από όσα τουλάχιστον μπορούσαμε να δούμε- που αντέδρασε στην παρουσία δημοσιογράφων στην πορεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι

τη στιγμή που ένας δημοσιογράφος θέλησε να μαγνητοσκοπήσει το πανό, τα άτομα έτρεξαν κατά πάνω του και τον κάλυψαν με αυτό. Η διαδήλωση διήρκεσε περίπου δύο ώρες και κατέληξε στην πλατεία Dam όπου έγινε συναυλία με αρτίστες από όλη την Ευρώπη. Το τελικό πανηγύρι της επίσημης διοργάνωσης...

ρεία αλληλεγγύης σε όσους είχαν συλληφθεί τις προηγούμενες μέρες. Ανάμεσα σ' αυτούς τους συλληφθέντες υπήρχε και ένας σύντροφος από την Ελλάδα που είχε συλληφθεί την Παρασκευή. Η πορεία οργανώθηκε στην κατάρχη Vrankyk με σκοπό να φτάσει στο κεντρικό αστυνομικό τμήμα και να απαιτήσει την απελευθέρωσή τους. Την προηγούμενη μέρα είχε οργανωθεί μια ανάλογη πορεία η οποία όμως δεν κατάφερε να ξεκινήσει καν. Όταν η πορεία βγήκε στο δρόμο έγιναν κάποιες υπότυπες αλυσίδες και ξεκίνησε ενώ τα MAT είχαν αρχίσει ήδη να την περικυκλώνουν. Δεν πρόλαβε να κάνει περισσότερα

θεί τίποτα. Το βράδυ της Δευτέρας συνελήφθη ολόκληρη πορεία διαδηλωτών που πήγαν να "ευχαριστήσουν" τους ευρωγητές. Οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι μετά από 9 ώρες. Γενικότερα επικρατούσε ένα κλίμα σύγχυσης σε σχέση με την τύχη αυτών που είχαν συλληφθεί. Ενδεικτικό του κλίματος ήταν ο ξυλοδαρμός ενός δικηγόρου που πήγε να ζητήσει πληροφορίες για τους κρατούμενους σε μια φυλακή. Οι ολλανδικές επιτροπές αλληλεγγύης δεν είχαν καμιά πληροφορία για τους αλλοδαπούς που κρατούνταν. Μπορούμε να πούμε ότι η ολλανδική αστυνομία "είχε κρύψει κάτω απ' το χαλί" εκατοντάδες συλληφθέντες!

ΤΡΙΤΗ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ: Η οργανωμένη πορεία των αναρχοαυτόνομων, εξαιτίας των μαζικών συλλήψεων που είχαν προηγηθεί, είχε διαφορετικό χαρακτήρα από τον αναμενόμενο με αποτέλεσμα να μετατραπεί σε πορεία αλληλεγγύης στους συλληφθέντες. Κάτω από το φόβο της αστυνομοκρατίας ξεκίνησε τελικά στις τρεις η ώρα από την Νταμ με περίπου 1.500 ανθρώπους και τελικά σταμάτησε λόγω απαγόρευσης από την αστυνομία περίπου τρεις ώρες μετά το ξεκίνημά της, αφού είχαν προηγηθεί ήδη δύο απαγορεύσεις. Για τη συγκεκριμένη πορεία οι γνώμες των ατόμων που παραβρέθηκαν δίστανται. Ενώ για ένα μέρος χαρακτηριστική ήταν η έλλειψη συνθημάτων και η ύπαρξη ελάχιστων σημαιών. Για ένα άλλο μέρος των παραβρισκόμενων η πορεία αυτή είχε τα χαρακτηριστικά των πορειών που γίνονται στη δυτική Ευρώπη, πορειών με διαφορετικά δεδομένα από τα δικά μας. Με λίγα λόγια, ότι οι δυτικοευρωπαίοι διαδηλώνουν και διαμαρτύρονται το ίδιο δυναμικά και με την ίδια συνοχή, απλώς χρησιμοποιώντας αναπάντη μουσική και χαρούμενα harpenings. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η διαφορά στην κουλτούρα και στην παράδοση είναι αρκετά έντονη. Εξάλλου, η ομοιομορφία δεν ήταν ποτέ θετικό γνώρισμα. Το ερώτημα που τίθεται λοιπόν είναι το κατά πόσο αυτό το είδος των διαδηλώσεων είναι σε θέση να καλύψουν τις δικές μας ανάγκες και να μπορέσουν να χρησιμοποιηθούν σα μέσο έκφρασης των δικών μας ανησυχιών και αρνήσεων. Την απάντηση θα τη δώσει ο καθένας ξεχωριστά, ανάλογα με τα προσωπικά του κριτήρια.

Αξιοσημείωτο ήταν ότι ένα μέρος της πορείας για ένδειξη διαμαρτυρίας είχε δεμένα τα χέρια τους με χειροπέδες και φιμωμένα τα στόματά τους με τσιρότα. Η πορεία είχε στη διάθεση της ένα βανάκι με στερεοφωνική εγκατάσταση από το οποίο ακούγονταν μερικά συνθήματα και διαβάζονταν προκηρύξεις ενώ στα μεσοδιαστήματα ακούγονταν δυνατά ρέιβ μουσική.

Από τη στιγμή που διαλύθηκε η πορεία δεν σημειώθηκε κανένα άλλο επεισόδιο. Το βράδυ της Τρίτης η πορεία που είχε οργανωθεί για αλληλεγγύη στους κρατούμενους δεν έγινε. Έγινε όμως μια άλλη η οποία κατέληξε στη φυλακή όπου κρατούνταν οι γυναικείες. Το κλίμα αστυνομοκρατίας απέτρεψε εκδηλώσεις αλληλεγγύης οι οποίες είχαν προγραμματιστεί αλλά δεν κατόρθωσαν να πραγματοποιηθούν.

Μετά τη λήξη της EUROTOP το Άμστερνταμ πήκε στους φυσιολογικούς του ρυθμούς. Η πολυάριθμη αστυνομική δύναμη εξαφανίστηκε και τίποτα δεν θυμίζει τις προηγούμενες μέρες. Την επόμενη μέρα το μεσημέρι όλοι οι συλληφθέντες αποφυλακίστηκαν, πράγμα λογικό γιατί οι κατηγορίες εναντίον τους ήταν σαθρές και το EUROTOP είχε τελειώσει.

ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ: Παρόλο που η προσπάθεια ήταν αρκετά καλή, η διοργάνωση φάνηκε απροετοίμαστη για όσα διαδραματίστηκαν και χαρακτηριστική ήταν η έλλειψη προοπτικής και συνέχειας. Επίσης ήταν αισθητή η απουσία πολιτικών συζητήσεων και κινήσεων μέσα στον αναρχοαυτόνομο ολλανδικό χώρο.

Οι κινητοποιήσεις ενάντια στο EUROTOP ήταν μια πρώτη γεύση του τι μπορεί να κάνει ένα δίκτυο αντιστάσεων και ανθρώπων που αγωνίζονται αλλά για να προχωρήσει θέλει πολλή δουλειά, πραγματική επικοινωνία και διάθεση μεταξύ των ατόμων. Όπως επίσης πρέπει πρώτα απ' όλα να δημιουργηθεί...

HET EURO CIRCUS
KOMT NAAR AMSTERDAM

**KOMT ALLEN!
16 EN 17 JUNI NAAR
DE NEDERLANDSCHE BANK
VOOR DE SHOW VAN UW LEVEN.
ZIJ BEPALEN UW TOEKOMST
ZONDER UW HAND TE LEZEN!**

ON JUNE 16th & 17th, THE EU CIRCUS
WILL COME TO AMSTERDAM
TO DETERMINE YOUR FUTURE
WITHOUT READING YOUR HAND!
COME AND HAVE THE SHOW OF YOUR LIFE.

Όταν όμως η πορεία τελείωσε ο καθένας πήγε στη χώρα του χωρίς να υπάρξει εμφανής διάθεση για κάποια συνέχεια. Αξιοσημείωτη ήταν η σύλληψη των 300 αυτόνομων από την ιταλική αποστολή, τους οποίους ουσιαστικά φυλάκισαν μέσα στο ίδιο τραίνο που τους μετέφερε. Μερικοί από αυτούς κατόρθωσαν τελικά να φτάσουν στο χώρο της πορείας, αλλά οι περισσότεροι απελάθηκαν. Επίσης ενδεικτικό του κλίματος που επικρατούσε ήταν ότι η αστυνομία είχε ήδη πάει σε διάφορες καταλήψεις στέγης και τους είχε απειλήσει ότι αν φιλοξενήσουν τους γερμανούς αυτόνομους θα κατασταλούν.

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ: Το πρόγραμμα της διοργάνωσης περιλάμβανε την πορεία των ομοφυλόφιλων και ένα ρέιβ πάρτυ στο δρόμο, τα οποία όταν πήγαν να μπουν σε απαγορευμένες περιοχές διακόπηκαν από την ευγενέστατη ολλανδική αστυνομία. Σημειώθηκαν περιστατικά όπου πάνκηδες ρωτούσαν τους μπάτσους τι συνέβαινε και αυτοί απαντούσαν με γραφειοκρατική εξυπηρητικότητα. Γενικότερα η κοινή -κι όχι μόνο- γνώμη θεωρεί τους αστυνομικούς σαν δημόσιους υπάλληλους και δεν υπάρχει έντονη αντιπαράθεση μεταξύ τους. Το βράδυ της Κυριακής διοργανώθηκε πο-

από μερικά δεκάδες μέτρα και βρέθηκε κλεισμένη από όλα τα στενά χωρίς κανένα δρόμο διαφυγής. Το αποτέλεσμα ήταν να συλληφθούν όλα τα άτομα που συμμετείχαν.

Μετά από τρεις ώρες συλληφθήκανε και όλοι όσοι είχαν πάει για συμπάρταση έξω από την κατάρχη. Ανάμεσα στους συλληφθέντες υπήρχαν και 24 σύντροφοι και συντρόφισσες από την Ελλάδα.

Οι κατηγορίες που τους απαγγέλθηκαν ήταν σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, παράνομη συνάθροιση και παράβαση νόμου έκτακτης ανάγκης.

Το σίγουρο είναι ότι η πορεία ήταν ειρηνική και δεν σημειώθηκε κανένα προκλητικό επεισόδιο ώστε να δώσει το δικαίωμα στην αστυνομία να επέμβει, αλλά ενόψει της πορείας της Τρίτης θεώρησαν καλό να καθαρίσουν τους δρόμους από οτιδήποτε ενοχλητικό...

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ: Το κύμα των συλλήψεων συνεχίστηκε με βάση ένα νόμο που ίσχυε μόνο για τις συγκεκριμένες μέρες, ο οποίος έλεγε ότι καθένας που θεωρείται ύποπτος για παράνομες πράξεις πρέπει να συλλαμβάνεται επιτόπου. Βάσει αυτού του νόμου, την Κυριακή το μεσημέρι, οι μπάτσοι συλλάβανε δύο άτομα χωρίς να έχει προηγη-

▲ "Όλα για όλους, τίποτα για μας" (γαλλική CNT)

▲ Επίθεση σε αστυνομικό τμήμα

▼ Αναρχοσυνδικαλιστές από τη Σουηδία

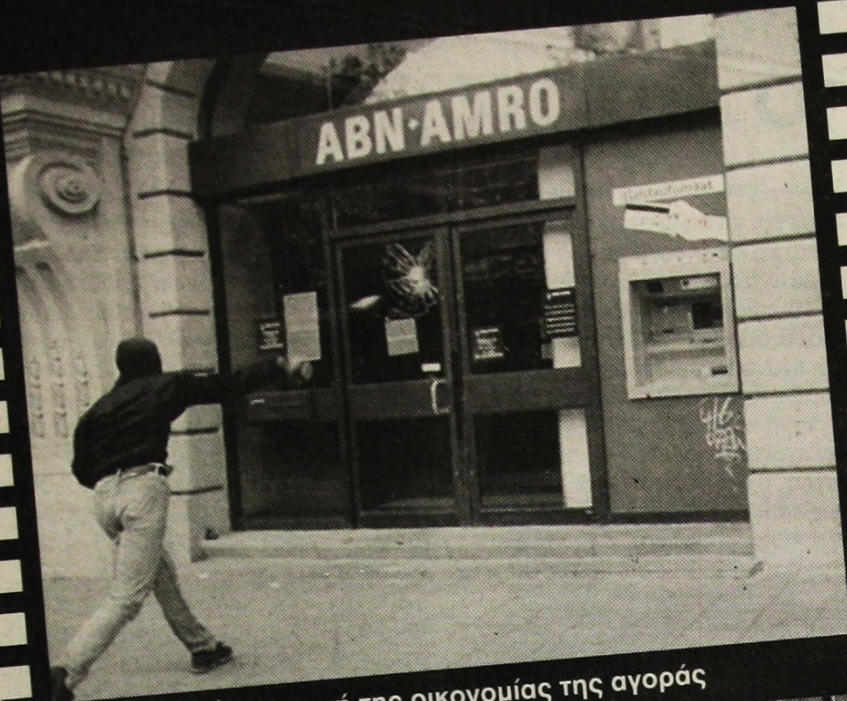

▼ Αναρχοσυνδικαλιστές από την Ισπανία

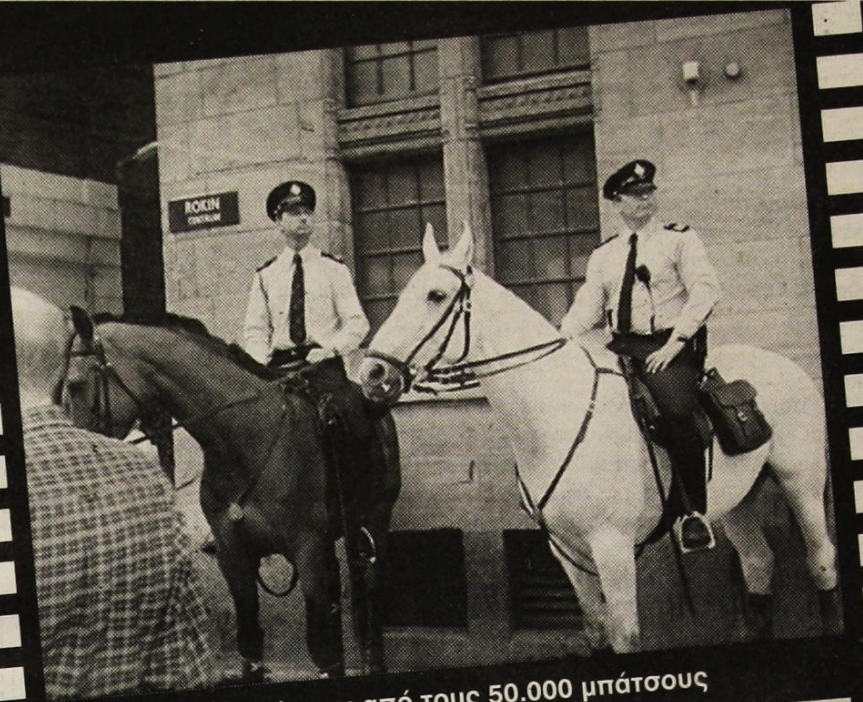

▼ Αναδιτάσσοντας κλούβα της αστυνομίας

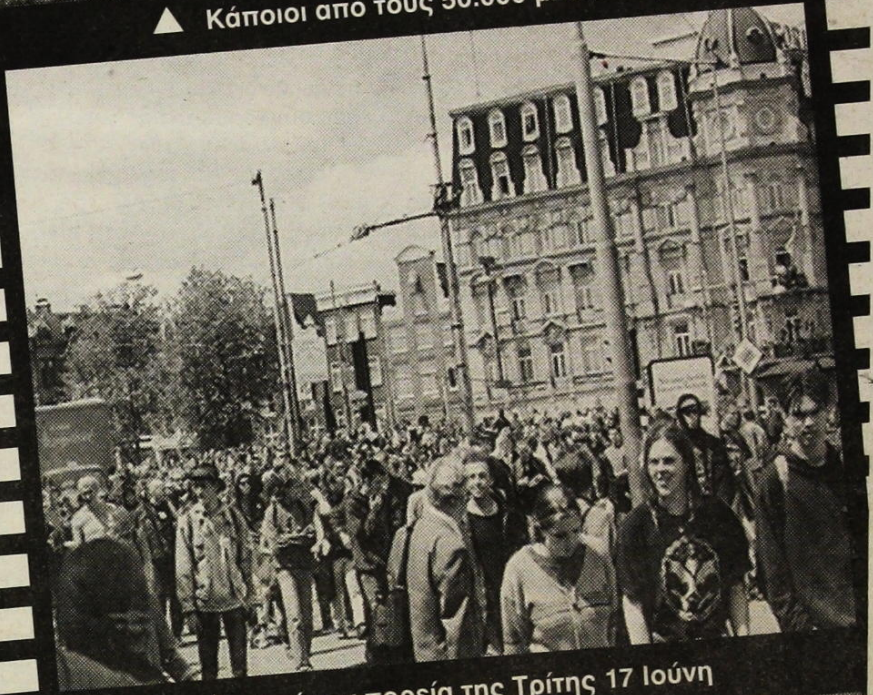
▲ Κριτική της οικονομίας της αγοράς

▲ Κάποιοι από τους 50.000 μπάτσους

▼ Γκρεμίζοντας σημαίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης...

▲ Από την πορεία της Τρίτης 17 Ιούνη

▼ ...και έφοδος της αστυνομίας

ΜΗΝΥΜΑ ΤΩΝ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ

...από τη Chiapas στο Άμστερνταμ

**Προς την ευρωπαϊκή πορεία
ενάντια στην ανεργία, την προσωρινότητα
και τους αποκλεισμούς,
εξεγερμένη Ευρώπη,
πλανήτη Γη.**

Αδέρφια,

από τα βουνά του μεξικάνικου νότου, οι εξεγερμένοι ινδιάνοι του EZLN σας στέλνουμε τον καλύτερό μας χαιρετισμό, το θαύμασμά μας για την προσπάθεια που σήμερα κορυφώνεται, το κοινό μας βήμα της πρόκλησης που σήμερα προχωρά.

Ο πόλεμος που η μεγάλη εξουσία έχει εξαπολύσει ενάντια στους πλεονάζοντες και περιττούς, όλους μας, είναι παγκόσμιος και ολοκληρωτικός. Μια νέα κατάσταση του κόσμου, αυτό είναι που επιδιώκει η μεγάλη εξουσία. Για μια ακόμα φορά εκμεταλλεύεται τη δύναμη των αδύναμων, ληστεύει τον πλούτο που παράγουν. Αυτή τη φορά όμως επιδιώκει επίσης να εξαφανίσει την καρδιά του αγώνα, να απομεινουμε χωρίς εξέγερση, χωρίς ελπίδα.

Για να το πετύχει αυτό, η μεγάλη εξουσία αναζητεί και δημιουργεί νέες μορφές αυταρχισμού, φτιάχνει φυλακές για το σώμα και το μυαλό, στρώνει το έδαφος όπου αναπτύσσονται ο ρατσισμός και η ξενοφοβία, παρουσιάζει την εξαθλίωση της ανεργίας και της προσωρινότητας ως νεοφιλελεύθερη επιτυχία, πολλαπλασιάζει τους κλοιούς ενάντια στους διαφωνούντες και διατάζει τον αποκλεισμό χιλιάδων εκατομμυρίων, που δεν χωράνε στο παγκόσμιο μοντέλο της, αλλά και που εξηγούνται ενάντια στον εκσυγχρονισμό της ηλιθιότητας. Οι εργαζόμενοι, αυτοί που παράγουν τον πλούτο που συσσωρεύεται στα τραπέζια της μεγάλης εξουσίας, βρίσκονται στους δρόμους.

Χάρη στη συγκέντρωση της παραγωγής στα χέρια κάποιων πολυεθνικών και στην εξαφάνιση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, εργαζόμενοι σε όλο τον κόσμο χάνουν τις δουλειές τους και μετατρέπονται σε μια προμερή στρατιά που απειλεί την εργασιακή ασφάλεια των λίγων που ακόμα τη διατηρούν. Ο νεοφιλελευθερισμός ζωντανεύει φαντάσματα και παρουσιάζει στους εργαζόμενους τεχνητούς εχθρούς: τους μετανάστες. Λες κι αυτοί οι ξεριζωμένοι από τα σπίτια και τις δουλειές τους είναι οι υπεύθυνοι

για τη μιζέρια και την εκμετάλλευση των σύγχρονων σκλάβων της παγκοσμιοποίησης. Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία χρησιμοποιούνται για να στρέψουν εργαζόμενους ενάντια σε εργαζόμενους. Ο νεοφιλελευθερισμός μας διδάσκει να πολεμάμε μεταξύ μας, να συμβιβάζομαστε, να μην προσπαθούμε να αλλάξουμε το παγκοσμιοποιημένο βασίλειο του χρήματος.

Όμως, απ' ό,τι φαίνεται αδέρφια, αποδειχθήκαμε κακοί μαθητές στο παγκοσμιοποιημένο σχολείο της ήττας, είμαστε κακοί πελάτες για τις προσφορές της απογοήτευσης, είμαστε αιρετικοί μαχητές ενάντια στη θρησκεία του χρήματος.

Αδέρφια,

αυτό τον Ιούνιο στο Άμστερνταμ συναντούνται δύο προοπτικές για την Ευρώπη. Η μια προέρχεται από τα μεγάλα οικονομικά κέντρα, ταξιδεύει σε σύγχρονα αεροπλάνα, με πολύπλοκα συστήματα ασφάλειας, με μοντέρνα επικοινωνιακά μέσα, με το μεγάλο χρέμα ως θέληση και οδηγό. Αυτή είναι η προοπτική του νεοφιλελευθερισμού.

Η άλλη προοπτική έρχεται από τις σκοτεινές γωνιές της Ευρώπης, ταξιδεύει στους δρόμους, με μόνη ασφάλεια αυτή που της παρέχει η αμοιβαία εμπιστοσύνη, με την επικοινωνία που γεννά η αλληλοαναγνώριση της εξέγερσης, με την αξιοπρέπεια ως κινητήρια δύναμη κι ελπίδα. Αυτή είναι η προοπτική της ανθρωπότητας.

Στο Άμστερνταμ συναντιούνται οι εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων. Η ένωση της Ευρώπης που προωθούν είναι αυτή του πολέμου: πάνω από 20 εκατομμύρια άνεργοι, 50 εκατομμύρια σε συνθήκες φτώχειας, 5 εκατομμύρια χωρίς σπίτι, όλοι οι πολίτες της ευρώπης βλέπουν να εξαφανίζονται τα κοινωνικά τους δικαιώματα. Γυναίκες, ηλικιωμένοι, νέοι, μετανάστες, μικροϊδιοκτήτες, ομοφυλόφιλοι, λεσβίες, εργάτες, και όλοι όσοι αγωνίζονται μαζί μ' αυτές τις κοινωνικές ομάδες, γίνονται τα θύματα της "νέας ευρωπαϊκής ένωσης".

Στο Άμστερνταμ όμως συναντιούνται και οι εξεγερμένοι της Ευρώπης. Ενωμένοι, χωρίς τα σύνορα να τους χωρίζουν, έχουν βα-

δίσει απ' όλες τις γωνιές της ηπείρου για να διαδηλώσουν και να δηλώσουν ότι η Ευρώπη του Μάαστριχτ δεν είναι ούτε η καλύτερη, ούτε η μόνη προοπτική. Ενάντια στην ανεργία, την προσωρινότητα και τον κοινωνικό αποκλεισμό, οι εξεγερμένοι της Ευρώπης αγωνίζονται ενάντια στην τυραννία της ελεύθερης αγοράς, για μια Ευρώπη ελεύθερη, χωρίς ρατσισμό ούτε ξενοφοβία. Μαζί προτείνουν την ενότητα των αποκλεισμένων για την αντίσταση στην ενότητα των ισχυρών, για να προχωρήσουν στο φτιάξιμο μιας Ευρώπης δημοκρατικής, ελεύθερης και δίκαιης, όπου αυτό που θα χάνεται δεν θα είναι η ανθρωπινή αξιοπρέπεια αλλά η μιζέρια. Η ευρωπαϊκή πορεία των εξεγερμένων που καταλήγει στις 14 αυτού του Ιουνίου στο Άμστερνταμ είναι επίσης η αρχή του αγώνα της ευρωπαϊκής ενότητας για την ανθρωπότητα κι ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό.

Από πολλά χιλιόμετρα μακριά, με έναν ωκεανό να μας χωρίζει, τα λόγια μας φτάνουν μέχρι εσάς για να σας πουν αυτό που σίγουρα γνώριζαν οι καρδιές σας και που σήμερα ανακαλύπτουν τα μάτια και τ' αυτιά σας: Δεν είστε μόνοι. Το Άμστερνταμ που σήμερα, 14 Ιουνίου, κατακτήθηκε από σας είναι μια ένδειξη του εξεγερμένου ηφαιστείου της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας που σε ολόκληρο τον κόσμο αρχίζει ήδη να αναγγέλει έναν άλλο κόσμο, ένα κόσμο διαφορετικό από αυτόν της μεγάλης εξουσίας, ένα κόσμο καλύτερο, πιο αξιοπρεπή, πιο ανθρωπινό.

Στις 14 αυτού του Ιουνίου, εξεγερμένοι μεξικάνοι διαδηλώνουν στην Πόλη του Μεξικού υποστηρίζοντας τα δίκαια αιτήματά σας, υψώνουν στη γη του Μεξικού τη σημαία της αξιοπρέπειας για την ανθρωπότητα κι ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό. Αναγνωρίζουμε ο ένας τον άλλο στον καθρέφτη που μας προσφέρει ο αγώνας σας, γνωρίζουμε ότι ο εχθρός που αντιμετωπίζετε και αντιμετωπίζουμε είναι η ίδια προοπτική της καταστροφής και του θανάτου, ότι μόνο με δημοκρατία, ελευθερία και δικαιοσύνη είναι δυνατή η ελπίδα.

Χαιρετίζουμε τον αγώνα σας. Είμαστε ινδιάνοι που πήραμε τα όπλα. Το πρόσταγμα

του νεοφιλελευθερισμού μας οδήγησε στον αποκλεισμό, το πρόσταγμα της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας στην εξέγερση. Πήραμε τα όπλα ενάντια στη μεγάλη εξουσία και η πρόκλησή μας είναι μόνο ένα μικρό κομμάτι αυτού που γεννιέται παντού, σε όλες τις γωνιές του πλανήτη. Σήμερα αντιστεκόμαστε, αλλά και η αντίσταση είναι μια μορφή αγώνα.

Από την Ευρώπη του Μάαστριχτ έχουμε δεχθεί μόνο περιφρόνηση και θάνατο. Η κυβερνήση που μας καταδιώκει ενισχύεται με όπλα που της παραχωρεί η "Ευρώπη των 15" για να εξαλείψει το κακό παράδειγμα που προσφέρουμε.

Από την εξεγερμένη Ευρώπη, την Ευρώπη που βαδίζει σ' αυτή την πορεία, έχουμε δεχτεί κατανόηση και όχι λίγα μαθήματα αξιοπρέπειας και συνέπεια.

Εμείς, οι εξεγερμένοι μεξικάνοι του EZLN θέλουμε να σας ευχαριστήσουμε για το παράδειγμα που σήμερα χαρίζετε στην ιστορία της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, στέλνοντάς σας τα λόγια ενός εξεγερμένου, ινδιάνου Μάγια, που γνώριζε πως από το όνειρο ως την πραγματικότητα, ο δρόμος είναι ο αγώνας.

"Ο Canek είπε: Άλλοι προτιμούν το ιδανικό, άλλοι την πραγματικότητα. Από αυτό γεννιέται μια διαφωνία που ταράζει τα πνεύματα. Ποτέ οι δυο απόψεις δεν συναντιούνται. Το περισσότερο που πετυχαίνεται είναι άλλοι να ονειρεύονται την πραγματικότητα κι άλλοι να ζουν στις ιδέες. Και η διαφορά παραμένει. Όμως οι άνθρωποι πρέπει να είναι πιο απαιτητικοί, πιο ανθρωπίνιοι, να θέλουν την καλύτερη πραγματικότητα, αυτήν που μπορούν να πετύχουν, που ωριμάζει και γεννιέται από τα χέρια τους. Να ζουν το ιδανικό της πραγματικότητας".
(*"Canek: Ιστορία και Θρύλος ενός Ήρωα των Μάγια", Ermilo Abreu Gomez*)

Αυτά. Εξεγερμένα αδέρφια της αξιοπρεπούς Ευρώπης, υγεία και η ελπίδα να σπάσει τα σύνορα σε όλο τον κόσμο.

**Από τα βουνά του μεξικάνικου νότου,
Subcomandante Insurgente Marcos,
Ιούνιος 1997**

Προς τη διεθνή της ελπίδας

Συγκέντρωση στα
γαλλο-ισπανικά
σύνορα

Την Πέμπτη 24 Ιουλίου, στα πλαίσια της 2ης Διηπειρωτικής, θα πραγματοποιηθεί συγκέντρωση ενάντια στην Ευρώπη-φρούριο και τη συνθήκη Σένγκεν στα σύνορα Γαλλίας-Ισπανίας, στο Port Bou (από την πλευρά της Γαλλίας). Θα συμμετάσχει μεγάλος αριθμός συντρόφων και συντροφισσών από την Ιταλία και τη Γαλλία που θα πάνε στην Ισπανία με κονβόι, ενώ στη συγκέντρωση θα συμμετάσχουν και σύντροφοί/ισσες από διάφορα σημεία στην Ισπανία.

Στη συνέχεια, όσοι συμμετάσχουν στη συγκέντρωση θα πάνε στη Βαρκελώνη και την επόμενη ημέρα, Παρασκευή 25 Ιουλίου, στη Μαδρίτη, για την έναρξη της 2ης Διηπειρωτικής.

Μήνυμα της
οργανωτικής
επιτροπής της
Καταλωνίας

Το όνειρο που ονειρεύτηκαν εξεγερμένοι των 5 ηπείρων απέχει ένα μήνα από την πραγματοποίησή του και η πίεση του χρόνου βγάζει στην επιφάνεια φόβους, ανησυχίες αλλά κι ελπίδες. Μέσα στην αβεβαιότητα όλων μας διατηρείται η ελπίδα πως αυτό που κάνουμε έχει -παρ' όλους εμάς- νόημα, πως είναι όλα για όλους και τίποτα για μας, πως η ελπίδα έχει χρώμα για τη ματιά μας.

Αυτό που κάνουμε είναι καινούργιο και μοναδικό. Μια χούφτα άνθρωποι δέχτηκαν την ευθύνη της δημιουργίας ενός διηπειρωτικού χώρου συνάντησης που προϋποθέτει ένα νέο τρόπο άσκησης της πολιτικής, που αρνείται να επιδιώξει την εξουσία ή να επιβάλει μια αντίληψη για τον κόσμο, που επιδιώκει να βαδίσουμε μαζί για να ανακαλύψουμε νέους και καλύτερους τρόπους αντίστασης και αγώνα.

Είμαστε ένας ιστός φτιαγμένος από ομάδες μικρές, με λίγα μέσα και πολλές αντιφάσεις (δηλαδή ζωντανές) που αναλάβαμε (επειδή το θελήσαμε) πολύ μεγάλες ευθύνες ενάντια σε ένα ακόμα μεγαλύτερο εχθρό, υψώσαμε σημαίες που σίγουρα δεν μπορούμε μόνοι μας να τις κρατήσουμε ψηλά. Γι' αυτό πρέπει να γίνουμε μεγαλύτεροι, να ξεπεράσουμε την απελπισία και να αντιμετωπίσουμε το κτήνος, την εξουσία του χρήματος, την εξουσία της υπεροψίας, αυτό που λέμε νεοφιλελευθερισμό.

Αντιμετωπίζουμε όλα τα προβλήματα που θα μπορούσαν να υπάρξουν. Τα χειρότερα: η έλλειψη χρημάτων και η στενομυαλιά. Για να το πούμε καλύτερα ώστε κανείς να μην προσβληθεί, το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε είναι η δυσκολία να αντιληφθούμε κάτι τόσο σύνθετο όπως αυτή η Συνάντηση. Πρέπει όμως να τα καταφέρουμε όσο καλύτερα μπορούμε, να κάνουμε όση προσπάθεια χρειάζεται για να κατανοήσουμε και να πετύχουμε αυτό που έχουμε στα χέρια μας. Είναι σίγουρο πως αυτά που με την αμοιβαία προσπάθεια και την αφοσίωση μπορούμε να κάνουμε καλύτερα είναι πολλά! Σε ένα μήνα πρέπει να πραγματοποιήσουμε ένα άλμα για γίγαντες. Πρέπει να καταφέ-

ρούμε αυτή την τόσο δύσκολη και τόσο παράλογη Συνάντηση και πρέπει να το κάνουμε αυτό γιατί ο αγώνας ο ίδιος είναι κάτι που αξίζει να το προσπαθείς, γιατί τα θαύματα πρέπει να γίνονται πραγματικότητα, γιατί πρέπει να αποδειξουμε πως μπορεί να γίνει. Μιλώντας μέσα απ' τη καρδιά μας: είναι πολλά αυτά που παίζονται σ' αυτή τη Συνάντηση. Παίζονται τα πάντα για τις εξεγερμένες κοινότητες αλλά και για μας. Πρέπει να αποδείξουμε ότι μπορεί να ανοιχτεί η δυνατότητα της Συνάντησης για όλη την ανθρωπότητα που αντιστέκεται στο νεοφιλελευθερισμό.

Υγεία και τύχη, φιλά σε όλους... και να μην ξεχνάμε πως και μόνο τα όνειρα που τόσο κόσμος κατέθεσε σ' αυτό το στοίχημα αξίζουν την αγάπη και το σεβασμό.

“EU ROT OP”

Όπως πολύ σωστά λέει ο Γ. Μπαλάφας, “το Άμστερνταμ θα μείνει στην ιστορία. Όχι για την αναθεώρηση της συνθήκης του Μάαστριχτ... αλλά για αυτά που συνέβηκαν έξω από τα κτίρια που συνεδρίαζε η διακυβερνητική, έξω στον δρόμο - εκεί που σε τελευταία ανάλυση συμβαίνουν όλα τα σημαντικά πράγματα.”

Την πρώτη μας μέρα στο Άμστερνταμιώθαμε λίγο αποπροσανατολισμένοι. Από την αρχή όμως, μας έκανε εντύπωση η φιλοξενία και η οργάνωση που συναντήσαμε.

Όλοι όσοι πήγαμε με το πούλμαν, καθώς και άλλοι από Ελλάδα και Γερμανία, μείναμε σε μια κατάληψη, η οποία είχε διαμορφωθεί κατάλληλα για να φιλοξενησει αρκετό κόσμο. Πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι και στις υπόλοιπες καταλήψεις της πόλης είχαν διαμορφωθεί χώροι για φιλοξενία. Επίσης οι περισσότερες καταλήψεις, στέκια, βιβλιοπωλεία λειτουργούσαν και σαν κέντρα αντιπληροφόρησης, υπήρχε δηλαδή έντυπο ενημερωτικό υλικό, αφίσες, κλπ, σε διάφορες γλώσσες, ένα δίκτυο τηλεφώνου, ώστε τα νέα να μαθαίνονται άμεσα. Ανάμεσα στα άλλα υπήρχε και ένα φυλλάδιο, στο οποίο δίνονταν συμβουλές σε περίπτωση που κάποιος συλληφθεί, πως να αποφύγει την απέλαση κλπ, καθώς και τα τηλέφωνα δικηγόρων, οι οποίοι θα βρίσκονταν σε ετοιμότητα όλες αυτές τις μέρες. Πάνω στο ίδιο θέμα μας έγινε και λεπτομερής ενημέρωση στην συνέλευση, έτσι ώστε αν τυχόν συλληφθούμε να κάνουμε όλοι το ίδιο, ούτως ώστε να μην μας διαχωρίσουν και κάποιος τυχόν άλλης μεταχείρισης.

Παρόλες τις πολιτικές διαφορές, που πιθανόν να υπάρχουν, στον αντιεξουσιαστικό “χώρο” της Ολλανδίας, δεν δόθηκε η εντύπωση του ονομαπάριατος και των σχέτων που συναντάς στην Ελλάδα. Αντίθετα συναντούσαμε μια χαρακτηριστικά άναρχη οργάνωση όλων των πολιτικών ομάδων, στεκιών, επιτροπών και καταλήψεων.

Από την άλλη, η πόλη του Άμστερνταμ ήταν έντονα αστυνομικοκρατούμενη. Σε κάθε γωνία έβλεπες και μια περίπολο μπιάτων με κλούβες και άλογα. Το κτίριο όπου θα γινόταν η συνάντηση των ηγετών των ευρωπαϊκών κρατών, ήταν περικυκλωμένο δύο βδομάδες πριν την συνάντηση, όπως άλλωστε και όλα τα σημεία εκείνα της πόλης που θα επισκέπτονταν οι “ηγέτες” μας.

Η πρώτη “πορεία” ήταν καθαρά “διερευνητική” για μας. Ήταν η “μέρα του Χάους”, την οποία είχαν καλέσει οι πάνκηδες. Η συμμετοχή ήταν αρκετά μικρή, γύρω στα 150 άτομα, τα οποία ξεκίνησαν εντελώς άταχτα με προορισμό την κεντρική τράπεζα της Ολλανδίας. Αμέσως εισχώρησαν στην πορεία ασφαλτικές και κλούβες με κάμερες. Ακολουθούσαν και άλλες με κάμερες και μη, από τους παρακείμενους δρόμους. Αυτοί όμως ακάθεκτοι συνέχιζαν τον δρόμο τους, μέχρι να τους διαλύσουν οριστικά. Γίνονται οι πρώτες συλλήψεις, γύρω στα 18 άτομα από τους οποίους κρατήθηκαν τελικώς μόνο οι 7.

Την επόμενη μέρα, τώρα, ήταν η μεγάλη πορεία, για την οποία υπήρχε στο προηγούμενο φύλλο εκτεταμένο άρθρο. Η παρουσία του μαυροκόκκινου ήταν περισσότερο από έντονη. Ένα φοβερό θέαμα. Μια θάλασσα από μαυροκόκκινες σημαίες και πανό. Αναρχικές ομάδες, αυτόνομοι, αναρχοσυνδικαλιστές, άστεγοι, ομοφυλόφιλοι, ακροαριστροί από όλη την Ευρώπη ήταν εκεί. Οι μόνοι που έλειπαν, οι Ιταλοί, σύντροφοι και μη.

Κάπου εκεί ανάμεσα σε όλα τα μαυροκόκκινα βρισκόταν και τα πανό που είχαμε μαζί μας (για το Μπαλάφας, ενάντια στην εργασία και ενάντια στην παγκόσμια κυριαρχία). Και πίσω τους γύρω στα 40 άτομα.

Για πρώτη φορά άνθρωποι από όλη την γηραιά ήπειρο, βρισκόμασταν όλοι μαζί, διαδηλώνοντας στον ίδιο δρόμο, ενωμένοι, με τα ίδια συνθήματα. Αξιοσημείωτο είναι ότι τα συνθήματα στα πανό των αναρχικών, αντιεξουσιαστών κλπ, καθώς και όσα φωνάχτηκαν δεν αναφέρονταν στην συνθήκη του Μάαστριχτ. Ήταν αντικρατικά, διακήρυτταν τον ελευθεριακό κομμουνισμό και την αλληλεγγύη.

Παρόλο τα μικροεπεισόδια και το κυνηγητό με τους μπιάτσους, η πορεία συνεχιζόταν. Τα μόνα που ξένησαν κάπως ήταν η στάση των αναρχοσυνδικαλιστών μερικών χωρών

προς αυτούς που έκαναν τα επεισόδια, και η ελληνική αντιπροσωπεία των συνδικάτων και κομμάτων που κρατούσαν ελληνικές σημαίες. Οι μόνοι που κρατούσαν εθνικές σημαίες.

Τελικά η πορεία έκανε τον κύκλο της και κατέληξε εκεί που είχε αρχίσει. Τότε ήταν που ανέβηκε στην εξέδρα ένας ιταλός και μας πληροφόρησε ότι στον κεντρικό σιδηροδρομικό σταθμό βρίσκονται εκατοντάδες ιταλοί οι οποίοι είναι περικυκλωμένοι από ισχυρές δυνάμεις. Ο κόσμος άρχισε να κατεβαίνει άτακτα προς τον κεντρικό σταθμό. Στην μέση περιήρου της διαδρομής φάνηκε η δυναμική πορεία των ιταλών. Μπροστά υπήρχε ένα τεράστιο πανό γραμμένο πάνω του με τη φράση “EZLN - Ya Basta”. Ακολουθούσε η πορεία με σφικτές αλυσίδες που δέχτηκε τις ζητωκραυγές του κόσμου και σήκωσε θύελλα συνθημάτων.

Κατά την διάρκεια της πορείας γίνονται μερικές ακόμα συλλήψεις, εκτός αυτών των ιταλών συντρόφων.

Την επόμενη μέρα τώρα, δηλαδή την Κυριακή, έχουμε και πάλι διάφορες πορείες και συζητήσεις. Το βράδυ δε, υπάρχει συζήτηση και για τους συλληφθέντες όλων των ημερών, στην πρώην κατάληψη και νυν αυτόνομο στέκι με το όνομα Vrankrijk. Στην συζήτηση παίρνουν μέρος σύντροφοι και μη από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες (και όχι μόνο). Τελικώς αποφασίζεται να πραγματοποιηθεί πορεία αλληλεγγύης ως το αστυνομικό μέγαρο, όπου σύμφωνα με τις πληροφορίες κρατούνταν οι περισσότεροι από τους συλληφθέντες. Αποφασίστηκε επίσης η πορεία να είναι ειρηνική και σε αλυσίδες. Από την αρχή ήταν γνωστό σε όλους ότι πιθανόν να συλληφθούμε, έτσι αφήσαμε διαβατήρια και ο,τιδήποτε μπορούσε να μαρτυρήσει την ταυτότητα μας και την χώρα προέλευσης μας.

Βγήκαμε όλοι στον δρόμο, έξω από το στέκι και πιαστήκαμε αλυσίδες. Τότε έκαναν την εμφάνισή τους οι πρώτες διμοιρίες των ολλανδικών MAT. Συνεχίζουμε να ετοιμαζόμαστε. Ακούγεται και τα πρώτα σύνθημα “no justice, no peace, fuck the police”, το “μπιάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι” σε 3 ή 4 γλώσσες εκτός των ελληνικών, και το σύνθημα των ημερών “EU ROT OP” (EU άντε γαμήσου). Έτσι ξεκινήσαμε, με ανάμικτα τα συναισθήματα της αλληλεγγύης, του πάθους και του φόβου για αυτά που μπορεί να ακολουθήσουν. Προχωρήσαμε γύρω στα 50-70 μέτρα όταν μας έκοψαν τον δρόμο διμοιρίες και κλούβες των MAT. Ήταν αδύνατο να προχωρήσουμε μπροστά, αμέσως γυρίζουμε προς τα πίσω, οπότε κοβόμαστε και από εκεί. Στρίβουμε στο στενό που ήταν ανάμεσα και κοβόμαστε και από εκεί. Το μόνο που μπορούσαμε να κάνουμε ήταν να κάτσουμε κάτω. Δεκάδες διμοιρίες μας είχαν περικυκλώσει, παρόλα αυτά όμως συνεχίζαμε να φωνάζουμε συνθήματα.

Κάποιοι ολλανδοί σύντροφος σηκώνεται και συζητάει με τον εισαγγελέα και τους μπιάτσους. Μας ανακοινώνει σε λίγο ότι μας έχουν συλλάβει όλους με την κατηγορία της συμμετοχής και σύστασης τρομοκρατικής οργάνωσης, η οποία έχει σαν κέντρο το στέκι που ξεκίνησε η πορεία.

Σε 2 ώρες περίπου άρχισαν οι ασφαλτικές που είχαν κάνει την εμφάνισή τους εδώ και ώρα, να προσπαθούν να σηκώσουν τους μπροστινούς, με αρκετή προσπάθεια θα έλεγαν. Αφού μας τράβω - σήκωναν μας μετέφεραν στα λεωφορεία, τα οποία πρέπει να σημειώσουμε ήταν τα κοινά αστικά λεωφορεία.

Μας μεταφέρουν στις φυλακές του Άμστερνταμ, όπου περάσαμε την γνωστή διαδικασία, αποτυπώματα, φωτογραφίες, υποτυπώδης ανάκριση. Το 80% των συλληφθέντων δεν έλεγε το όνομα του, ούτε την χώρα του. Εκεί μάθαμε και πόσο είχαμε συλληφθεί, ο αριθμός κυμαινόταν στους 450.

Ύστερα από ώρες μας χώρισαν και μας οδήγησαν σε άλλες φυλακές, σε όλη τη χώρα. Κάποιοι από εμάς, 95 άτομα, οδηγηθήκαμε 190 χιλιόμετρα μακριά από το Άμστερνταμ. Αφού περάσαμε τις τυπικές διαδικασίες εισαγωγής στην φυλακή, οδηγηθήκαμε σε κάποιο γήπεδο μπάσκετ της φυλακής. Εκεί μείναμε για τρεις νύχτες.

Το αίσθημα της αλληλεγγύης ήταν διάχυ-

το στον χώρο. Φωνάζοντας συνθήματα και ταυτόχρονα παίζοντας μουσική με τα παπούτσια μας, και ό,τι άλλο μπορούσαμε να κτυπήσουμε, κατορθώσαμε να περάσουμε οι ώρες πολύ γρήγορα, και να σηκωνούμε στο πόδι όλη την φυλακή.

Την δεύτερη μέρα μας επισκέπτηκε η επιτροπή των δικηγόρων, οι οποίοι μας είδαν όλους και, μας ενημέρωσαν για την κατάσταση και για την επικείμενη “αποφυλάκιση” μας. Μας είπαν επίσης ότι είχαν γίνει άλλες 140 συλλήψεις, συνολικά δηλαδή 607 άτομα και ότι έχουν γίνει δύο πορείες αλληλεγγύης προς όλους εμάς.

Άλλοι συλληφθέντες βρέθηκαν σε φυλακή υψίστης ασφαλείας, κάτι ανάλογο με λευκά κελιά.

Έφτασε όμως και η στιγμή της “αποφυλά-

ντιμετώπιουν μπιάτσους οι οποίοι τους δήλωσαν ότι διώκονταν ποινικά με τον ίδιο νόμο που προσαπλήσαν να μας διώξουν και στην Ολλανδία. Κάποιοι από αυτούς (κυρίως αυτοί που δεν είχαν χαρτιά μαζί τους) οδηγήθηκαν κατευθείαν στη φυλακή, ενώ άλλοι επέστρεψαν με στοστό στο Άμστερνταμ.

Φτάνοντας στην κατάληψη που μείναμε ήρθε η απογοήτευση, το πούλμαν με το οποίο είχαμε έρθει είχε αναχωρήσει χωρίς εμάς, μαζί με τα ρούχα μας, τα λεφτά μας και τα χαρτιά μας. Η απογοήτευση δεν περιγράφεται. Ας είναι καλά όμως η φιλοξενία των ολλανδών συντρόφων οι οποίοι μας εφοδίασαν με τα απαραίτητα και η έμπρακτη αλληλεγγύη Γερμανών συντρόφων που προσφέρθηκαν να μας δώσουν λεφτά (ζοφερό το κοντράστ με τα παχιά λόγια των συμπατριωτών μας που εκείνη τη στιγμή κατευθύνονταν σπιτάκι τους).

Μετά από όλα αυτά καταφέραμε να γυρίσουμε, γεμάτοι όμορφα και άσχημα συναι-

κισης”. Έτσι μεταφερθήκαμε πίσω στο Άμστερνταμ, σε ένα αστυνομικό τμήμα. Έξω απ’ αυτό βρισκόταν 3 άτομα, τα οποία μόλις είδαν τις κλούβες μεταφοράς και εμάς μέσα άρχισαν να φωνάζουν συνθήματα, τα οποία ακολουθήσαμε όλοι. Αμέσως σχεδόν τους περικύκλωσαν τρεις δεκάδες μπιάτσοι, ακόμη και με άλογα, αλλά αυτοί απτόητοι συνέχιζαν να φωνάζουν. Η σκηνή αυτή είναι μήνυμα προς όλους, ένα μήνυμα που λέει ότι τίποτα δεν θα μας σταματήσει.

Ιδιαίτερα ανήσυχητικοί για την πραγματική σημασία του Σένγκεν και του Μάαστριχτ, είναι το γεγονός ότι σύντροφοι από Γερμανία που απελαθήκαν στη χώρα τους, είχαν να α-

σθήματα και, επίσης εμπειρίες. Τα όσα είδαμε, από άποψη καταστολής θα είναι πραγματικότητα και στην Ελλάδα σε μερικά χρόνια. Τα όσα ζήσαμε μας ενίσχυαν τον διεθνισμό. Η συνάντηση όλου αυτού του κόσμου διάφορων εθνικοτήτων, στον ίδιο δρόμο, την ίδια στιγμή, με τα ίδια συνθήματα, δείχνει ότι αγωνιζόμαστε για κοινά πράγματα, για κοινή ουτοπία. Για την ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ, την ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ, για ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ.

Σ. Μ.

Libertaat - Ελευθερία - Freedom

Όταν βιώνεις συλλογικά στιγμές που νιώθεις την καρδιά σου να κτυπά και το κορμί σου να τρέμει, αναρωτιέσαι πότε πότε αν η ιστορία γράφεται από σένα και τους συντρόφους σου και όχι από τους επίσημους ιστορικούς και τους ακαδημαϊκούς. Κι αν δεν γράφεται έτσι, τουλάχιστον χαράζεται για πάντα στις μνήμες αυτών που την δημιουργήσαν γιατί δημιουργείς ιστορία ανεξάρτητα με το αν το δελτίο των 8:30 την “καλύψει” ή ο τάδε ιστορικός την αναφέρει. Γιατί δημιουργείς ιστορία από τη στιγμή που κάνεις βήματα μπροστά, έστω και μικρά, έστω και φοβισμένα, όταν το αφθόρμητο σε κάνει να προχωράς.

Και θα μπορούσε να πει κανείς ότι στο Άμστερνταμ δεν έγινε και τίποτα τρομερό, άλλωστε 50000 κόσμο μαζεύει και ο Αγιαξ σε ένα ευρωπαϊκό παιχνίδι του χρειάζονται δηλαδή να έρθουν από όλη την Ευρώπη για να μαζευτούν τόσα άτομα για την ευρωπορεία. Και όμως όσοι ταξίδευαν δύο και τρεις μέρες για να φτάσουν εκεί, όσοι μάζευαν οικονομίες εδώ και καιρό γι’ αυτό το “ταξίδι”, όσοι δεν πήγαν στο Άμστερνταμ για να coffee shop και τη βιομηχανία του σεξ, καταλαβαίνουν την διαφορά. Την ένιωσαν όταν έβλεπαν τις μαυροκόκκινες σημαίες να πλυμμιρίζουν τους δρόμους, τις βιτρίνες τις ολλανδικής τράπεζας να σπάζουν, τους μπιάτσους να κτυπούν τους συντρόφους τους, όταν από την αυλή της φυλακής το σύνθημα “LIBERTAAT” δονούσε το χώρο και οι “ποινικοί” από τα κελιά τους χτύπαγαν τα τζάμια σε συμπαράσταση.

Ναι, για μερικούς στο Άμστερνταμ “γράφτηκε ιστορία”. Η ιστορία των ανθρώπων που αγωνίζονται ακόμη, που συνεχίζουν να ελπίζουν. Βρισκόταν εκεί από όλη την Ευρώπη (και όχι μόνο) για συγκεκριμένο λόγο και σκοπό, γιατί ακολουθήσαν την συνείδηση τους. Και αυτή ήταν η μέγιστη απειλή για τους μπιάτσους, ένας κόσμος που αντιστέκεται ακόμη, ένας κόσμος που παίρνει τους δρόμους. Και φυσικά τα λαγωνικά της αστυνομίας έκαναν ότι μπορούσαν για να μην τον αφήσουν ανεξέλεγκτο να τους χαλάσει την φέιστα της διακυβερνητικής. Άπλωσαν παντού στην πόλη τις δυνάμεις κατοχής τους για να μην τον αφήσουν να εκδηλώσει την αγανάκτηση και την οργή του. Το δημοκρατικό και φιλελεύθερο προσωπείο της ευρωπαϊκής Ολλανδίας αποκαλύφθηκε. Μαζικές προληπτικές συλλήψεις με κατηγορία τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση. Ε, ναι λοιπόν, είμαστε όλοι εγκληματίες, αγαπάμε υπέρμετρα την ελευθερία, να το έγκλημα μας κύριο δικαστές. Μόνο που όταν το ολοκληρώσουμε εσείς δε θα υπάρχετε για να μας καταδικάσετε.

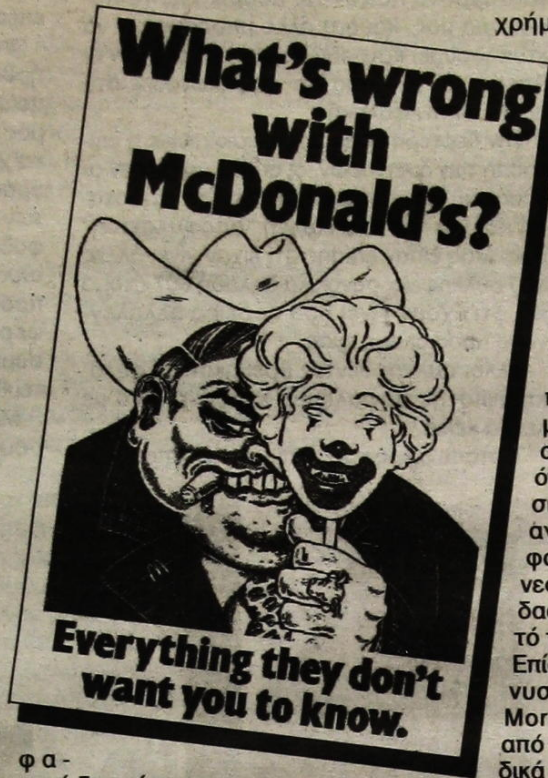
No Name

Νίκη αλλά όχι δικαίωση για τη McDonalds

Την περασμένη Πέμπτη τελείωσε η πολύμηνη δίκη McLibel, η μήνυση, δηλαδή, για συκοφαντική δυσφήμιση που είχε υποβάλλει η αλυσίδα fastfood κατά των δύο συντακτών του φυλλαδίου "What's wrong with McDonalds?". Το φυλλάδιο βασιζόταν σε μπροσούρα της London Greenpeace. Το δικαστήριο καταδίκασε τους κατηγορούμενους σε αποζημίωση 60.000 λιρών, το σκεπτικό όμως της απόφασης τους δικαιώνει σε πολλά σημαντικά σημεία.

Η πολυεθνική McDonalds μήνυσε τους άνεργους οικολόγους Helen Steel και Dave Morris το 1991, για τη διανομή του φυλλαδίου με τίτλο "Τι δεν πάει καλά με τα McDonalds; Όλα όσα δεν θέλουν να γνωρίζετε". Στο φυλλάδιο κατηγορούσαν την εταιρεία ότι συμβάλλει στην πείνα στον Τρίτο Κόσμο, ότι καταστρέφει εκτάσεις τροπικών δασών στη Βραζιλία και την Κεντρική Αμερική, ότι το φαγητό που προσφέρει είναι ανθυγιεινό και πολλές φορές ακατάλληλο για κατανάλωση, για σκληρότητα απέναντι στα ζώα, για εκμετάλλευση των εργαζόμενων στην αλυσίδα και εξαπάτηση των παιδιών με τις διαφημίσεις της.

Η δίκη ξεκίνησε το 1994 και κράτησε 314 μέρες. Οι Steel και Morris βρέθηκαν αντιμέτωποι με ένα επιτελείο ακριβοπληρωμένων δικηγόρων της πολυεθνικής, σε έναν άριστο αγώνα. Από την αρχή διαμαρτυρήθηκαν για τις συνθήκες διεξαγωγής της δίκης, καθώς δεν τους δόθηκε το δικαίωμα να δικαστούν από δικαστήριο με ενόρκους στη σύνθεσή του και αναγκάστηκαν να υπερασπιστούν οι ίδιοι τους εαυτούς τους, αφού δεν προβλέπεται από τη βρετανική νομοθεσία νομική συνδρομή σε κατηγορούμενους για συκο-

φαντική δυσφήμιση.

Η McDonalds υποστήριξε ότι η δίκη αυτή θα έκρινε το δικαίωμα των εταιριών να εμποδίζουν τους αντιπάλους τους να τις συκοφαντούν, ενώ από την πλευρά των Steel και Morris ότι ήταν μια απόπειρα λογοκρισίας. Η δίκη έφερε για την πολυεθνική το αντίθετο από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, καθώς περισσότεροι κόσμος ευαισθητοποιήθηκε σχετικά με την υπόθεση. Το επίμαχο φυλλάδιο κυκλοφόρησε σε τουλάχιστο δύο εκατομμύρια ακόμη αντίτυπα στη Βρετανία, ενώ μεταφράστηκε και κυκλοφόρησε και σε πολλές χώρες σε όλο τον κόσμο.

Ο πρόεδρος του βρετανικού τμήματος της McDonalds δήλωσε ικανοποιημένος από την απόφαση, προσθέτοντας ότι η εταιρεία δεν σκοπεύει να διεκδικήσει τα

χρήματα της αποζημίωσης από τους δύο έτσι κι αλλιώς άφραγκους συντάκτες του φυλλαδίου. Πάντως, η όλη υπόθεση υπολογίζεται ότι στοίχισε στην πολυεθνική περίπου 10 εκατομμύρια λίρες σε νομικά έξοδα.

Το δικαστήριο απέρριψε ως αβάσιμους τους ισχυρισμούς του φυλλαδίου ότι η McDonalds χρησιμοποιεί κρέας από αγελάδες που εκτρέφονται σε αποψιλωμένες εκτάσεις τροπικών δασών και ότι το φαγητό της είναι ανθυγιεινό. Επίσης απέρριψε τη μήνυση των Steel και Morris για δυσφήμιση από την πολυεθνική στα δικά της φυλλάδια και ανακοινώσεις, όπου τους

κατηγορούσε ως ψεύτες. Πάντως, η απόρριψη αυτής της μήνυσης έγινε για τεχνικούς λόγους: ο δικαστής έκρινε ότι αυτά τα φυλλάδια και ανακοινώσεις αποτελούσαν θεμιτή ενέργεια υπεράσπισης του ονόματός της εταιρείας, αν και οι δύο θεωρούσαν τα περιεχόμενα του φυλλαδίου τους ακριβή.

Αξίζει να αναφερθούν σημαντικά σημεία της απόφασης του δικαστή, που δικαιώνουν τους επικριτές της αλυσίδας fast food. Παρατίθενται τα ακριβή αποσπάσματα της απόφασης:

Διαφήμιση (σ. 26)

Η κριτική του φυλλαδίου ότι η McDonalds εκμεταλλεύεται τα παιδιά, χρησιμοποιώντας τα, αφού είναι πιο τρωτά στη διαφήμι-

ση, για να πιέσει τους γονείς να τα πάνε στα McDonalds είναι τεκμηριωμένη. Είναι αλήθεια. Το φαγητό στα McDonalds (σελ. 21 και 23)

Την εποχή της κυκλοφορίας του φυλλαδίου, μεταξύ Σεπτεμβρίου 1987 και Σεπτεμβρίου 1990, το φαγητό των McDonalds περιείχε πολλά λιπαρά (περιλαμβανόμενων κορεσμένων λιπών) και αλάτι, καθώς και ζωικά προϊόντα, και εξακολουθεί να είναι έτσι.

Βρίσκω ότι διάφορες διαφημίσεις, καταχωρήσεις και φυλλάδια (της McDonalds) υποστήριζαν ότι το φαγητό της McDonalds είναι θρεπτικό, αφού όμως έχει πολλά κορεσμένα λίπη και ζωικά προϊόντα και νάτριο, και λίγες φυτικές ίνες δεν ανταποκρίνεται σε αυτές. **Εκτροφή και σφαγή ζώων (σελ. 29)**

[Ο ισχυρισμός ότι η McDonalds] είναι υπεύθυνη για βάρβαρες πρακτικές στην εκτροφή και σφαγή κάποιων από τα ζώα που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή του φαγητού της, είναι δικαιολογημένος, και ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. **Πολιτικά στα εργασιακά (σελ. 33 και 37)**

[Η McDonalds Βρετανίας] πληρώνει χαμηλούς μισθούς στους υπαλλήλους της, συμβάλλοντας έτσι στη συμπίεση των αμοιβών των εργαζόμενων στον κλάδο του κέτερινγκ στη Βρετανία. [Η McDonalds] αντιτίθεται έντονα σε κάθε ιδέα συνδικαλισμού των εργαζόμενων στα εστιατόριά της.

Αν και η πολυσυζητημένη δίκη τελείωσε, η εκστρατεία ενάντια στη McDonalds απλά μπαίνει σε νέα φάση: οι Morris και Steel δήλωσαν δικαιωμένοι στην ουσία, και αποφασισμένοι να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, για να αντιμετωπίσουν τον καταπιε-

στικό βρετανικό νόμο σχετικά τη δυσφήμιση. Η McLibel Support Campaign ανακοίνωσε πως χιλιάδες άνθρωποι σε όλο τον κόσμο έχουν "υιοθετήσει" το τοπικό McDonalds και θα ξεκινήσουν σύντομα τη διανομή του φυλλαδίου στο κοινό που τα επισκέπτεται.

Η διεύθυνση της McLibel Support Campaign είναι:
5 Caledonian Road
London N1 9DX
U.Kingdom
τηλ./φαξ: 44-(0)171 713 1269

Πληροφορίες για τη McDonalds και ολόκληρα τα πρακτικά της δίκης είναι διαθέσιμα στο internet στη διεύθυνση: <http://www.mcspotlight.org>.

Οι Η.Π.Α. και ο Πολ Ποτ

Τα πρόσφατα δημοσιεύματα για σύλληψη του Πολ Ποτ και η επιθυμία των Η.Π.Α. να τον δικάσουν ως εγκληματία πολέμου (όπως εκφράστηκε από την Όλμπραϊτ) είναι καλή αφορμή για μια σύντομη αναφορά στο ρόλο των Η.Π.Α. στην αποσταθεροποίηση της χώρας και τη δημιουργία των κατάλληλων συνθηκών για την ανάπτυξη του φαινομένου Πολ Ποτ.

Οι Η.Π.Α. δεν έβλεπαν με καλό μάτι τον πρίγκιπα Σιχανούκ, επειδή δεν ήταν αρκετά αντικομμουνιστής. Η CIA ανέλαβε την επιχείρηση αποσταθεροποίησης που πέτυχε τελικά το 1970, όταν τη θέση του Σιχανούκ πήραν οι Σουρίκ Ματάκ και Λον Νολ, εκμεταλλευόμενοι απουσία του στο εξωτερικό. Στο διάστημα αυτό, η αμερικανική αεροπορία πραγματοποίησε έντονους βομβαρδισμούς, ιδιαίτερα στο ανατολικό τμήμα της χώρας. Χαρακτηριστικά, μόνο στο διάστημα από το Μάρτιο του 1969 ως το Μάιο του 1970 τα B-52 έκαναν 3.630 εξόδους. Η καταστροφή της επαρχίας και το χάος από τους βομβαρδισμούς έδωσε πρόσφορο έδαφος για την άνοδο του Πολ Ποτ. Αλλά και μετά την εκδίωξη του από το βιετναμέζικο στρατό, οι Η.Π.Α. τον έσωσαν, αφού σταμάτησαν την προέλαση των βιετναμέζων στα δυτικά, όπου είχαν καταφύγει οι Ερυθροί Χμερ, με την απειλή εισβολής ταϊλάνδέζικων δυνάμεων, υποστηριζόμενων από αυτές. Οι Η.Π.Α. πρόσφεραν διπλωματική υποστήριξη στον Πολ Ποτ, στα Ηνωμένα Έθνη και αλλού, ενώ η CIA φρόντιζε να παραμείνουν ανοιχτές οι διόδους ανεφοδιασμού των δυνάμεων του, κυρίως διαμέσου της Σιγκαπούρης.

Σε ακρόαση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων της Γερουσίας, ο γερουσιαστής Peter McCloskey συμπέρανε ότι: "...το κακό που κάναμε σε αυτή τη χώρα είναι μεγαλύτερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα στον κόσμο, και μάλιστα χωρίς κανένα απολύτως λόγο..."

Η Καμπότζη εξακολουθεί να πληρώνει και οι Η.Π.Α. απλά βρίσκουν την ευκαιρία να παρουσάζονται ως παγκόσμιος θεματοφύλακας της δικαιοσύνης.

Διώξεις κατά του "Interim"

INTERIM

Στις 12 Ιουνίου, η αστυνομία του Βερολίνου πραγματοποίησε ένα μπαράζ εφόδων με στόχο το εβδομαδιαίο αριστερό περιοδικό "Interim". Στην επιχείρηση συμμετείχαν περισσότεροι από 500 αστυνομικοί. Έχουν απαγγελθεί διάφορες κατηγορίες σχετικές με το περιοδικό σε πολλά άτομα, όπως "επιδοκιμασία ή υποστήριξη παράνομων ενεργειών". Έφοδοί έγιναν και σε διάφορα τυπογραφεία.

Αν οι δικαστικές αρχές επιτύχουν να θέσουν εκτός νόμου το Interim, αυτό θα αποτελέσει πολύ σημαντικότερο πλήγμα για τη γερμανική εξωκοινοβουλευτική αριστερά από το διωγμό που γίνεται τα τελευταία χρόνια κατά του Radikal, καθώς ενώ το Radikal εκδίδεται σε άτακτα χρονικά διαστήματα, το Interim βγαίνει σταθερά κάθε εβδομάδα, από τα τέλη της δεκαετίας του '80. Το περιοδικό είναι ένα φόρουμ για το χώρο της ριζοσπαστικής αριστεράς όλης της Γερμανίας, καθώς είναι ανοιχτό σε ανακοινώσεις ομάδων ακτιβιστών, καλέσματα για κινητοποιήσεις και δημόσια ανταλλαγή απόψεων για ζητήματα πολιτικής και τακτικής.

Ακολουθεί μετάφραση ανακοίνωσης του Interim, που δόθηκε μετά τις εφόδους της αστυνομίας.

"Οι ιδέες δεν απαγορεύονται"

Ανακοίνωση του περιοδικού Interim 12 Ιουνίου 1997

Το Interim εκδίδεται κάθε εβδομάδα, εδώ και εννέα χρόνια. Η παρακολούθηση από το κράτος, η καταστολή και οι έρευνες εναντίον του δεν έχουν εμποδίσει την παρουσία του. Η Verfassungsschutzbericht (ετήσια έκθεση του Γερμανικού Γραφείου για την Προστασία του Συντάγματος) του 1995 ανέφερε ότι "ο υψή-

λός βαθμός εμπιστοσύνης και πειθαρχίας ανάμεσα στους δημιουργούς του περιοδικού" έχει εμποδίσει τις αρχές να το κλείσουν. Αλλά φαίνεται ότι κάτι τώρα η εξουσία πιστεύει ότι μπορεί να το καταφέρει.

Γι' αυτό, θέλουμε να δηλώσουμε τα παρακάτω:

1. Δεν υπάρχει μόνιμη συντακτική επιτροπή του Interim, ούτε μόνιμος τόπος έκδοσης. Το περιοδικό συντάσσεται και εκδίδεται συνέχεια από διαφορετικούς ανθρώπους.

2. Αν κατά τις εφόδους της αστυνομίας βρέθηκαν οπουδήποτε κείμενα που έχουν επίσης εμφανιστεί στο Interim, αυτό δε σημαίνει τίποτα. Το Interim έχει γνωστή διεύθυνση αλληλογραφίας, οποιοσδήποτε μπορεί να μας στείλει κείμενα ή ντοκουμέντα και, όσο ξέρουμε, δεν είναι αδιάκριτα να λαμβάνει αλληλογραφία.

3. Οι αστυνομικοί αφείρασαν εξοπλισμό τυπογραφικών, κατάσχασαν υπολογιστές και αρχεία και απαγγέλσαν κατηγορίες κατά απόμων. Είναι γελοίο να πιστεύουν ότι έτσι θα σταματήσουν το Interim. Γιατί το Interim είναι μια ΙΔΕΑ: χωρίς λογοκρισία, σύμφωνα με το νόμο, που δημοσιεύεται βασισμένο στους δικούς του κανόνες με σκοπό την ανώνυμη ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τη θεωρία και την πράξη της μη δογματικής ριζοσπαστικής αριστεράς. Όσο η κυριαρχία προσπαθεί να καταστρέψει την κοινωνία, ένα ριζοσπαστικό κίνημα αντίστασης θα είναι απαραίτητο, και δεν είναι δυνατό η συζήτηση σχετικά με αυτή την αναγκαία όλη των ισχυρών. Αν ο Schonbohm (πρώην στρατηγός, τώρα υπουργός Εσωτερικών του Βερολίνου) προσπαθήσει να σταματήσει την επικοινωνία μας με κατασχέσεις και συλλήψεις, θα είναι σα να θέλει να βάλει χειροπέδες σε ένα χείμαρρο. Αν πρέπει να λειτουργήσουμε τελείως έξω από τα νόμιμα πλαίσια, αυτό α-

κριβώς θα κάνουμε, και θα υπάρχουν πάντα άνθρωποι πρόθυμοι να υλοποιούν αυτή την ιδέα και οι οποίοι είναι ικανοί να τη διαχειρίζονται και να την ανανεώνουν.

4. Θεωρούμε τις εφόδους ενάντια σε μέρος της υποδομής του Interim στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο ως ελιγμό στα πλαίσια του πολέμου που έχουν ξεκινήσει ο Schonbohm και ο Ladowski. Σε μια εποχή που η αντίσταση στην πολιτική τους αυξάνεται - δράση μέσα στις πόλεις, συνέδρια στα πανεπιστήμια, κινητοποιήσεις των καταλήψεων, των άστεγων, των μεταναστών - το κράτος προσπαθεί να εξοντώσει το φόρουμ με το οποίο μπορούν να συνδέονται όλες αυτές οι μορφές αντίστασης.

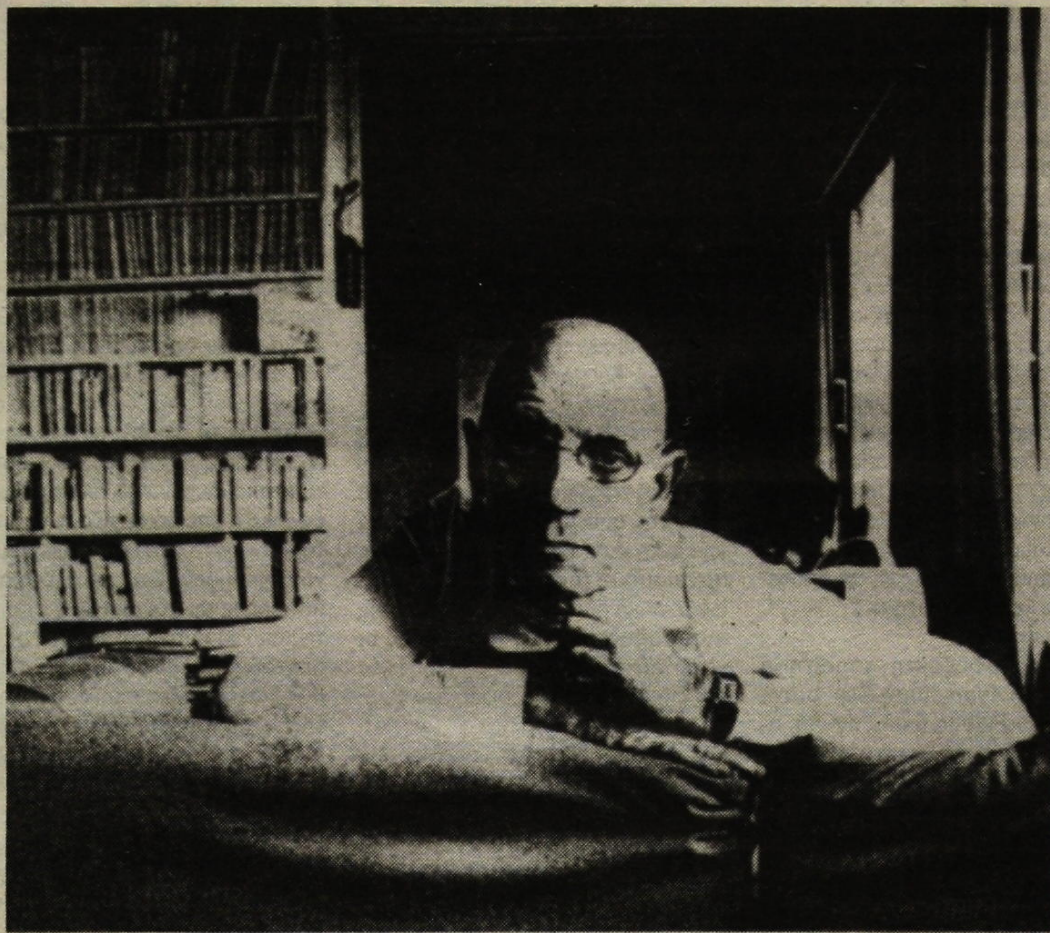
Ακόμη κι αν δεν μπορέσουμε να συνεχίσουμε τη συζήτηση για την πολιτική μας, ένα πράγμα είναι ξεκάθαρο: ο Schonbohm κήρυξε πόλεμο, κι εμείς θα αντιδράσουμε. Η καταστολή τρέφει την εξέγερση. Υποσχόμαστε ότι η επόμενη έκδοση του Interim θα κυκλοφορήσει εγκαίρως, με θέμα την απερίθληση ενάντια σε αυτούς που θέλουν να "καθαρίσουν" την πόλη [μέχρι να ξαναγίνει πρωτεύουσα της Γερμανίας]. Όσοι επιθυμούν να συμμετάσχουν σε αυτή τη συζήτηση θα βρουν τρόπους να δώσουν τα κείμενά τους στο Interim.

Interim - Εβδομαδιαίο έντυπο πληροφόρησης του Βερολίνου

Σε ένδειξη συμπαράστασης, η Trend Online έχει ανοίξει μια διεύθυνση στο internet, όπου μπορεί κανείς να πληροφορείται για τις εξελίξεις σχετικά με τις διώξεις κατά του περιοδικού. Όποιος ενδιαφέρεται, μπορεί να κοιτάξει στο: <http://www.berlinet.de/trend/interim> ή <http://burn.ucsd.edu/~ats/INTERIM/index.htm>

MICHEL FOUCAULT:

...αναζητώντας την ελευθερία και τη γνώση

Ο Μισέλ Φουκώ (1926-1984) ήταν ένας επίμονος ερευνητής της ιστορίας της ανθρώπινης ζωής και σκέψης. Στην πορεία του μέσα στην περιπέτεια των ιδεών, αποκάλυψε λανθάνουσες σχέσεις εξουσίας, ανέδειξε τον πόθο για την ελευθερία και επέμεινε στην επίμονη αναζήτηση του ανθρώπινου.

Με το έργο του κλόνισε ήδη από τη δεκαετία του '60 την αυθεντία του Μαρξ και του Φρόιντ. Προσέφερε νέες και πολυσύνθετες ιδέες για την εξουσία, τη φυλακή, την ευημερία, τα ψυχιατρία...

Ο Φουκώ γεννήθηκε στο Πουατιέ της Γαλλίας. Σπούδασε φιλοσοφία και ψυχολογία στην Ecole Normal Supérieure στο Παρίσι. Τη δεκαετία του '60 ήταν επικεφαλής του τμήματος φιλοσοφίας στο πανεπιστήμιο του Clermont-Ferrand και της Vincennes. Το 1970 εκλέχθηκε στην ανώτερη ακαδημαϊκή θέση της Γαλλίας στο "Κολλέγιο της Γαλλίας", παίρνοντας τον τίτλο του καθηγητή της Ιστορίας των Συστημάτων της Σκέψης.

Οι κύριες επιρροές του ήταν ο Νίτσε και ο Χάιντεγκερ. Με βάση την θέση του πρώτου για την θέληση για δύναμη που εξουσιάζει τις ζωές των ανθρώπων και τη θέση του δεύτερου ενάντια στην τεχνολογική θεώρηση της ύπαρξης, ο Φουκώ ερεύνησε τις εξουσιαστικές σχέσεις και την ίδια τη δομή της εξουσίας. Επίσης μελέτησε τους τρόπους με τους οποίους οι πρακτικές της καθημερινής ζωής επιτρέπουν στους ανθρώπους να ορίσουν τις δυνατότητές τους και να συστηματικοποιήσουν τη γνώση. Ο Φουκώ επέμεινε πως υπάρχουν πολλοί και διαφορετικοί τρόποι για την ερμηνεία των γεγονότων, ο καθένας από τους οποίους έχει τα πλεονεκτήματά του και τα μειονεκτήματά του.

Η σκέψη και το έργο του Φουκώ μπορούν να χωριστούν σε τρεις γόνιμες περιόδους:

Την δεκαετία του 1960 ασχολήθηκε με επιμονή και αναλυτικότητα με την "τρέλλα" και την κριτική της ψυχιατρικής. Περιγράφοντας τη θέση των τρελλών στις αρχαίες κοινωνίες σε αντιπαράθεση με τις μεταβολές που συντελέστηκαν στην αντίληψη για την τρέλλα μέσα σε αυτό που αποκαλείται δυτικός τρόπος σκέψης, αποκαλύπτει τους τρόπους με τους οποίους εφευρέθηκε η έννοια της "ψυχικής ασθένειας" και την επίφαση της επιστημονικότητας με την οποία η ψυχιατρική κάλυψε την εξουσιαστικότητα της, καθώς και αυτήν της σύγχρονης κοινωνίας.

Στη συνέχεια ο Φουκώ ασχολήθηκε με την ίδια επιμονή με το ζήτημα του σωφρονισμού, της τιμωρίας και των φυλακών. Με ανάλογη προς το προηγούμενο έργο του μεθοδολογία, καταγράφει την εξέλιξη της αντίληψης για τον εγκλεισμό και τον σωφρονισμό παράλληλα με την εξέ-

λιξη των κοινωνιών της πειθαρχίας, της κυριαρχίας και του ελέγχου. Κεντρική ιδέα αποτελεί το σχήμα του "Panopticon", είτε αυτό αποτελεί μια μεπανοπτικό, κεντρικό τρόπο επιτηρούμενη φυλακή είτε μια ολόκληρη κοινωνία όπου το άτομο σε ολοένα και μεγαλύτερο βαθμό συνεχώς κρίνεται, δικάζεται και παρακολουθείται καθώς βυθίζεται μέσα στην απέραντη ιεραρχία της επιτήρησης.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '70 ως τον θάνατό του, το 1984, ο Φουκώ ασχολήθηκε εκτεταμένα με το ζήτημα της σεξουαλικότητας. Ο Φουκώ συνδέει τον σεξουαλικό πουριτανισμό και την υποκρισία που κυριάρχησαν στον 19ο αιώνα με την παράλληλη διαδικασία της απόδοσης της αντίληψης περί "επιστημονικής ταξινόμησης" των ανθρώπινων συμπεριφορών και της γέννησης της ιατρικής εξουσίας των "ειδικών".

Περιέγραψε την υστερικοποίηση του γυναικείου σώματος και τη γέννηση του μύθου των νευρωτικών γυναικών, όπου οι συνέπειες της σεξουαλικής καταπίεσης αντιμετώπιζονταν ως αποδείξεις νευρωτικής ψυχολογίας. Ανέλυσε τον τρόπο που δύο αιώνες "διαπαιδαγώγησης" για την απειλή του παιδικού αναντιστοιχισμού διαμόρφωσαν ένα σύστημα συνολικής επιτήρησης στην κοινωνία και γενικευμένη απώθησης του πόθου και της επιθυμίας, με όλο το παράλληλο σύμπλεγμα των ενοχών και της αυτοεξουδετέρωσης, μέσα από μια αποδοχή της ψυχιατρικοποίησης της ηδονής.

Μια ακόμα σημαντική συνεισφορά του Φουκώ ήταν η επιχειρηματολογία του ενάντια στην περιγραφή της εξουσίας με αρνητικούς αποκλειστικά όρους, ως κάτι που καταπιέζει, λογοκρίνει, φυλακίζει, περιορίζει, εξορίζει. Γιατί σύμφωνα με τον Φουκώ η εξου-

σία στην πραγματικότητα δημιουργεί. Δημιουργεί "πραγματικότητες", δημιουργεί κυριαρχία των αντικειμένων, δημιουργεί ιερά δόγματα για την αλήθεια. Σύμφωνα με τον Φουκώ, έχοντας μια τέτοια θεώρηση της εξουσίας, πρέπει να αναπτύξουμε αυτό που αποκαλεί "βιο-εξουσία", την αντίσταση δηλαδή στην "κοινωνία της ευημερίας" μέσα από μια ηθική του ατόμου όπου ο ίδιος ο τρόπος της ζωής μας θα γεννά το θαυμασμό και το σεβασμό.

Ο Φουκώ πέθανε από AIDS το 1984.

Ακολουθούν χαρακτηριστικά αποσπάσματα έργων του Φουκώ:

"Η κριτική οντολογία του εαυτού μας σίγουρα πρέπει να θεωρηθεί όχι ως μια θεωρία, ένα δόγμα, ούτε ακόμα ως ένα σταθερό σώμα γνώσεως που συσσωρεύεται· πρέπει να συλληφθεί ως μία στάση, ένα ήθος, ένας φιλοσοφικός βίος στον οποίο η κριτική αυτού που είμαστε είναι συγχρόνως η ιστορική ανάλυση των ορίων που έχουν επιβληθεί πάνω μας και ένας πειραματισμός με την πιθανότητα να τα υπερβούμε.

Αυτή η φιλοσοφική στάση πρέπει να μεταφράζεται σε μόχθο για τη διεξαγωγή διαφόρων ερευνών. Οι έρευνες αυτές έχουν μεθοδολογική συνάφεια με την ταυτόχρονη αρχαιολογική και γενεαλογική μελέτη των πρακτικών εκείνων που θεωρούνται ως τεχνολογικοί τύποι ορθολογικότητας και συγχρόνως ως στρατηγικά παιχνίδια ελευθερίας· έχουν θεωρητική συνάφεια με τον ορισμό των ιστορικά μοναδικών στιγμών μέσα στις οποίες έχουν τεθεί υπό έρευνα οι γενικότητες των σχέσεών μας με τα πράγματα, με τους άλλους, με τον εαυτό μας. Έχουν πρακτική συνάφεια με τη μέριμνα σχετικά με τη διαδικασία να τεθεί ο ιστορικο-κριτικός στοχασμός υπό την δοκιμασία συγκεκριμένων πρακτικών. Δεν

γνωρίζω κατά πόσο πρέπει να ειπωθεί σήμερα ότι το κριτικό έργο συνεπάγεται ακόμα την πίστη στον Διαφωτισμό· επιμένω να πιστεύω ότι αυτό το έργο απαιτεί εργασία πάνω στα όριά μας, δηλαδή υπομονετικό μόχθο ο οποίος δίνει μορφή στον πόθο μας για ελευθερία".

Από το "Τί είναι Διαφωτισμός;" εκδόσεις Έρασμος, 1988

"Το ιατρικό πρόσωπο έπρεπε να δρα όχι ξεκινώντας από έναν αντικειμενικό προσδιορισμό της αρρώστειας ή από μια ορισμένη διαγνωστική ταξινόμηση, αλλά στηρίζοντας το βάρος στο κύρος εκείνο που κλείνουν τα μυστήρια της Οικογένειας, της Εξουσίας, της Τιμωρίας και του Έρωτα· δραστηριοποιώντας τα, φωρώντας τη μάσκα του Πατέρα και του Δικαστή ο γιατρός θα μπορέσει, μπαίνοντας σ' ένα απ' αυτά τα αναπάντεχα μονοπάτια κι αφήνοντας παράμερα την ιατρική του αρμοδιότητα, να γίνει ο σχεδόν μαγικός συντελεστής της θεραπείας, και να πάρει τη μορφή θαυματοποιού· αρκεί να κοιτάζει

και να μιλάει, για να φανερωθούν τα κρυφά παραπτώματα, για να εξαφανιστούν οι παράλογες ξιπασίες, για να υποταχτεί τελικά η τρέλλα στη λογική. Η παρουσία του και ο λόγος του έχουν αυτή τη δύναμη ενάντια στην αλλοτρίωση, ν' αποκαλύπτουν μονομιάς το παράπτωμα και ν' αποκαθιστούν την ηθική.

Είναι πραγματικά παράδοξο να βλέπουμε την ιατρική πρακτική να μπαίνει σ' αυτόν τον αβέβαιο χώρο ενός σχεδόν-θαύματος, τη στιγμή που η γνώση της διανοητικής πάθησης προσπαθεί ν' αποκτήσει ένα χαρακτήρα θετικότητας. Από τη μια μεριά η τρέλλα μπαίνει σε απόσταση, σ' ένα αντικειμενικό πεδίο όπου εξαφανίζονται οι απειλές του παραλογισμού· αλλά, την ίδια στιγμή, ο τρελός τείνει να σχηματίζει με το γιατρό, και σε μίαν ενόπτη αδιαχώριστη, ένα είδος ζευγαριού που η συνεισφορά του μας φέρνει σε πολύ παλιές εξαρτήσεις. Από δω ακριβώς ο γιατρός αντλεί την θεραπευτική του δύναμη, κι αν αυτή γίνεται σχεδόν θαυματοουργία, τούτο συμβαίνει ακριβώς επειδή ο άρρωστος, μεσ' απ' αυτά τα τόσο παλιά δεσμά, έχει βρεθεί κιάλας αλλοτριωμένος απ' το γιατρό, μες στο πεδίο του "ζευγαριού" γιατρού-άρρωστου".

Από την "Ιστορία της Τρέλλας" εκδόσεις Ηριδανός, 1988

"Πανουργία και νέος θρίαμβος της τρέλλας: τούτος ο κόσμος που πιστεύει ότι την έχει μετρήσει και καθυποτάξει, ότι την έχει αιτιολογήσει με την επιστήμη της ψυχολογίας, να που με όλες τις προσπάθειες και τους αγώνες του τίποτ' άλλο δεν κατάφερε παρά να μετριάσει τελικά μέσα από έργα που τα χαρακτηρίζει η απουσία μέτρου, καθώς τα έργα του Nietzsche, του Van Gogh, του Artaud. Αλλά ούτε και διαθέτει κανένα μέσο, και προπάντων όχι τις γνώσεις του για την τρέλλα, που να του εγγυάται ότι, πράγματι, αυτά τα έργα τρέλλας αποτελούν τη δικαίωσή του".

Από την "Ιστορία της Τρέλλας" εκδόσεις Ηριδανός, 1988

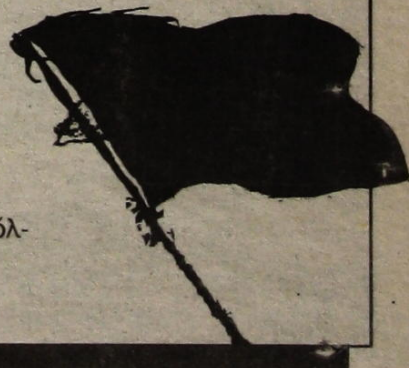
21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1943: Καταστολή της εξέγερσης στο γκέττο της Βαρσοβίας.

25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1984: Πεθαίνει ο Μισέλ Φουκώ.

26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1969: Συμπλοκές στο Στοουινγουελ-ορόσημο για το μαχητικό κίνημα ομοφυλόφιλων.

27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1905: Ιδρύεται η IWW.

27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1869: Γεννιέται η Έμμα Γκόλντμαν.

Εμείς, που επιθυμούμε δίχως τέλος

Από την κριτική κατανάλωση στην παραγωγή φυσικών ενεργειών

Τί προσδοκά ο υπό εκκώλυση νεοκαπιταλισμός; Να αποδώσει στο εμπόρευμα μίαν ανθρώπινη μορφή, σύμφωνα με την οποία θα αναπαράχθει παράγοντας μια καινούργια κοινωνία, αντί να παρακμάσει μέσα στο κλειστό κύκλωμα μιας παρασιτικής γραφειοκρατίας. Υπηρετώντας τον άνθρωπο προκειμένου αυτός να τον υπηρετήσει καλύτερα, θα ανακτήσει ένα κέρδος που για να καταστεί δυναμικό βρίσκεται πιασμένο στα δίχτυα της χρηματιστηριακής κερδοσκοπίας.

Καθώς υπάρχει μεγαλύτερη δημιουργικότητα σε ένα αντικείμενο ή μια υπηρεσία που έχουν εκπονηθεί για την ευχαρίστηση των ατόμων και των κοινωνιών απ' ό,τι σ' ένα γκάτζετ που είναι προγραμματισμένο να χρησιμοποιηθεί και να πεταχτεί σε σύντομο χρονικό διάστημα, εμφανίζεται επίσης λιγότερη περιφρόνηση και μεγαλύτερη εκτίμηση για τη χρησιμη εργασία και την εμπορική σχέση. Αρκητή για να καταλάβουμε πως η άρνηση της περιφρόνησης και η αυτο-εκτίμηση προϋποθέτουν το τέλος της εμπορικής σχέσης και της εργασίας.

Εμείς θα πρέπει να επιχειρήσουμε τη μετουσίωση της εργασίας της πορότητας σε ποιότητα της δημιουργίας. Η αναδόμηση της εργασίας που αντιμετωπίζει η καινούργια πορεία της οικονομίας προκύπτει από την μεταχείριση του εμπορεύματος που έχει απόκαταστήσει το δικαίωμά του στην αξία χρήσης.

Διαδίδοντας την κερδοσκοπική φρενίτιδα του άχρηστου στη ζωή, ο παρασιτισμός που έχει αναγορευθεί σε δόγμα απογύμνωσε την εργασία από κάθε κοινωνικό νόημα, λες και η κενότητα της δημιουργούσε εν δυνάμει ανεργία. Η επιστροφή στην αξία χρήσης μας προτρέπει στο εξής να αναζητήσουμε θέσεις εργασίας στο ξαναπατάξιμο του κόσμου, θέσεις εργασίας που μέχρι τώρα εξαπλούσε η αύξηση των παρασιτικών εργασιών.

Την ίδια στιγμή που ο νεοκαπιταλισμός παρασύρεται στην αναπροσαρμογή της εργασίας διεγείροντας το πνεύμα επινοητικότητας και δημιουργικότητας, βρίσκεται αντιμέτωπος με ένα διογκούμενο αριθμό ανδρών και γυναικών που είναι καταδικασμένοι στην υπο-απασχόληση λόγω του πολλαπλασιασμού των άχρηστων υπηρεσιών. Τί θα κάνει ο νεοκαπιταλισμός με τους εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους που πασχίζουν για ένα μισθό υπό εξαφάνιση,

παράγοντας βλαβερά και μηδαμινά πράγματα;

Ένα τεράστιο κίνημα μετατροπών προετοιμάζεται, που προϋποθέτει, μέσω μιας παγκόσμιας ανατροπής, την επανεπένδυση στον πρωτογενή τομέα των ενεργειών που έχουν σπαταληθεί στον τριτογενή, στο χώρο του γραφειοκρατικού παρασιτισμού. Όσο απαραίτητο κι αν είναι για την αναγέννηση της οικονομικής υπόθεσης ένα τέτοιο κίνημα, δεν μπορεί να προχωρήσει παρά μόνο από τους ίδιους τους εργαζόμενους που θα αποφασίσουν να αναδημιουργήσουν ατομικά και συλλογικά ένα έδαφος όπου οι επιθυμίες για ζωή θα αποτελούν ένα κυρίαρχο αίτημα.

Από την απαράδεκτη παραίτηση στην οποία έχουν υποκύψει αυτοί που, για ένα μισθό ή μια αμοιβή, αποδέχονται οποιαδήποτε εργασία, ξεπροβάλλουν οι υποδείξεις, που προέρχονται από ένα πρόσφατο και ανατρεπτικό παρελθόν: να καταλάβουμε τα εργοστάσια που η αισχροκερδής ανταποδοτικότητα των μετοχών απειλεί με κλείσιμο, να εξασφαλίσουμε τον έλεγχο και τη λειτουργία τους χωρίς να ενδιαφερόμαστε για τις καθορισμένες γραφειοκρατικές νόρμες του ανταγωνισμού, να τα μετατρέψουμε αν χρειάζεται και να παραγάγουμε αγαθά ποιοτικά, χρήσιμα στην περιοχή όπου βρίσκονται, να αναζητήσουμε στα τοπικά συμφέροντα εκείνη τη βάση που μια διεθνής συνείδηση θα εδραιώσει παντού όπου ο αγώνας για το φυσικό περιβάλλον καταγγέλει την εξουσία της διαφθοράς.

Τέτοιες υποδείξεις αξίζουν γιατί επανασυνδέονται με μια ριζοσπαστικότητα ανεκπλήρωτη στο παρελθόν και συμβολίζουν την υπέρβαση για την εκπλήρωσή της, μαζί με όλα τα απαραίτητα μέσα.

Κάθε φορά που η περιφρόνηση για τη ζωή έφτανε στα άκρα, ξεπρόβαλε, από τα βάθη της καταπιεσμένης ανθρωπότητας, είτε η λύσσα της άμεσης αυτοκαταστροφής είτε η θέληση για απελευθέρωση μέσω της αναθεώρησης.

Το πρόσχημα της καταπολέμησης της κρίσης και της κοινωνικής ύφεσης δεν θα ξαναστείλει στο εργοστάσιο και τη δουλειά αυτούς που, περισσότερο παρά ποτέ, προσδοκούν να ξεφύγουν. Η πρόοδος της τεχνικής που αυτοματοποιεί την εργασία καταδικάζει στη μιζέρια και την ανεργία τους άντρες και τις γυναίκες οι οποίοι θα μπορούσαν να αρπάξουν την ευκαιρία για να απαλλαγούν από την αποβλάκωση και την κούραση, να κατακτήσουν τον ελεύθερο χρόνο, να αφιερωθούν στους

εαυτούς τους και να επιδοθούν σ' αυτή την απόλυτη προτεραιότητα της ύπαρξης, τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την ανάπτυξη της. Καμιά εργασία δεν αξίζει όσο η δημιουργία ενός κόσμου που θα μας απλλάξει από αυτήν.

Μόνον η εξαπλώση των αγροτικών συνεταιρισμών που στοχεύουν στην ποιότητα των προϊόντων τους θα θέσει τέρμα στην συγκεντρωτική γεωργία. Μόνον η συλλογική και ατομική δημιουργικότητα που πασχίζει να τελειοποιήσει τις ενέργειες που έχει δανειστεί από τον αέρα, το νερό, τη γη και τη φωτιά θα απορρίψει στους αρχαϊσμούς της βαρβαρότητας τα διαβρωτικά αποτελέσματα αυτής της ανταποδοτικότητας της οποίας οι χειρότερες ψυχολογικές, πυρηνικές και χημικές καταστροφές δεν είναι παρά οι λογικές συνέπειες.

Η αναγκαιότητα για καινούργιες παραγωγικές δυνάμεις που θα συνδέονται με τη φύση και δεν θα βασίζονται πια στο βιασμό και τη λεηλασία της θα επιβεβαιώνεται όσο η αγορά της ποιότητας θα υποσκελίζει αυτή του εκφυλισμού. Προχωράμε προς μια καινούργια κοινωνία συγκομιδής, προικισμένοι με την τεχνολογική κληρονομιά που μας παρέδωσε ένας πολιτισμός που είναι ικανότερος στο να μεταχειρίζεται και να εκμεταλλεύεται τον άνθρωπο και τον κόσμο παρά στο να τους εξαθροπίζει αδιαχώριστα.

Το κίνημα των μεταρρυθμίσεων

Η αποδυνάμωση του κράτους, σε συνδυασμό με την προστατευτική αναδίπλωση του χρήματος και την ανάδυση μιας αγροτικής νοοτροπίας, μεταφράζεται σε μια ύφεση των αρχαϊκών εξουσιών: εθνικισμός, κορπορατισμός, τοπικισμός, αυτονομισμός, μαφιόζικη οργάνωση των γκέτο των πόλεων και του κόσμου των επιχειρήσεων.

Υποκαθιστώντας την κρατική πρόνοια, μια διαχειριστική γραφειοκρατία εγκαθιστά ένα πελαταιακό σύστημα όπου ο πολίτης, χωρίς τα κοινωνικά κεκτημένα που του έχουν υπαρκτά, θα εξαρτόταν από τραπεζικούς και φιλανθρωπικούς οργανισμούς αν δεν αναπτυσσόταν ταυτόχρονα η άρνησή του να εξαπατηθεί, να υποστεί τα πάντα για τα μετρητά, να επιτηδευτεί αδιαμαρτύρητα σύμφωνα με τις ντιρεκτίβες των εργολάβων της αγοράς.

Εξαπατήθηκε και ξεγελάστηκε τόσο, που η συνείδηση του πολίτη ευαισθητοποιήθηκε απέναντι σ' αυτό που απειλεί να την ταπεινώσει για μια ακόμα φορά. Εύκολα προσελκύεται

από τοπικές συλλογικότητες που κινητοποιούνται ξαφνικά, για τα συμφέροντα μιας περιοχής, ενάντια στο κλείσιμο των εργοστασίων, στην εγκατάσταση οχλήσεων, στον αφανισμό ενός τόπου.

Τέτοιου είδους κινήσεις δεν εξασφαλίζουν στήριξη μόνο λόγω του ενδιαφέροντος που ένας αυξανόμενος αριθμός ανθρώπων τρέφει για το περιβάλλον, για τον περιβάλλοντα χώρο, για τα τεράστια ακαλλέργητα εδάφη μιας ύπαρξης από τα οποία τους απομάκρυναν οι αλλοτριωμένες έγνοιες ή επειδή αρχίζουν να παρατηρούν με το ονειροπόλο βλέμμα ενός κηπουρού. Όσο ποικίλες και ιδιαίτερες κι αν φαίνονται, ο απόηχος της αποφασιστικότητάς τους αντηχεί παντού όπου εμφανίζονται οι ίδιες μολύνσεις, η ίδια περιφρόνηση του επιχειρηματισμού για τη ζωή. Μεταξύ των συλλογικότητων που κινητοποιούνται για τη σωτηρία του ανθρώπου, της πανίδας, της χλωρίδας, της γης, μια συνοχή όπου το ζωντανό αναζητά τον εαυτό του μέσα στην επιθυμία και τον εξευγενισμό εξαφανίζεται από την Τσιόπας μέχρι το Τσέρνομπιλ, από την Κουρίτιμπα μέχρι τη Φρανκφούρτη, από την προστασία των φαλαινών μέχρι την αποκατάσταση της ανθρώπινης ευαισθησίας στη Ρουάντα και την Αλγερία. Η συμβουλή να δρούμε τοπικά και να σκεφτόμαστε παγκόσμια θα αποτελούσε για τη διεθνή της καθημερινής επανάστασης μια ραχοκοκαλιά γελοία, αδύναμη και ισχνή σε τέτοιο σημείο ώστε να της δίνουμε ελάχιστες πιθανότητες να νικήσει τη φοβερή γραφειοκρατία -που ρυθμίζει προς όφελός της την οικονομική άρδευση του κόσμου- αν μια ασυγκράτητη επιμονή δε διεκδικούσε εδώ κι εκεί από τον εμπορικό σκοταδισμό μικρές σπίνες ενός πάθους που εξακολουθεί να αναφλέγεται με την επαφή του ζωντανού.

Μέσα στη γέννηση της επιθυμίας ξαναγεννιέται ο κόσμος

Η κατάσταση παραίτησης, απ' όπου προέρχονται όλα τα δεινά, μας συνήθισε να θεωρούμε την ευτυχία σε μια σύντομη ξαστεριά στον ουρανό της συνηθισμένης τυραννίας. Οι ευτυχισμένες στιγμές αντιμετώπιζονταν πάντοτε μ' αυτή τη δυσπιστία που προκαλούν η παράξενη επιείκεια της μοίρας και το καπρίτσιο αυτών που σφετερίζονται την εξουσία που τις παρέχει. Τίποτα δεν θα αλλάξει μέχρι να βάλουμε καλά στο μυαλό και το σώμα μας πως η ευτυχία δεν αποκτάται σαν ένα πριμ συνταξιοδότησης, πως ανήκει σε μια διαρκή δημι-

ουργία όπου δεν οφείλει τίποτα και σε κανέναν, παρά μόνο στον ίδιο της τον εαυτό.

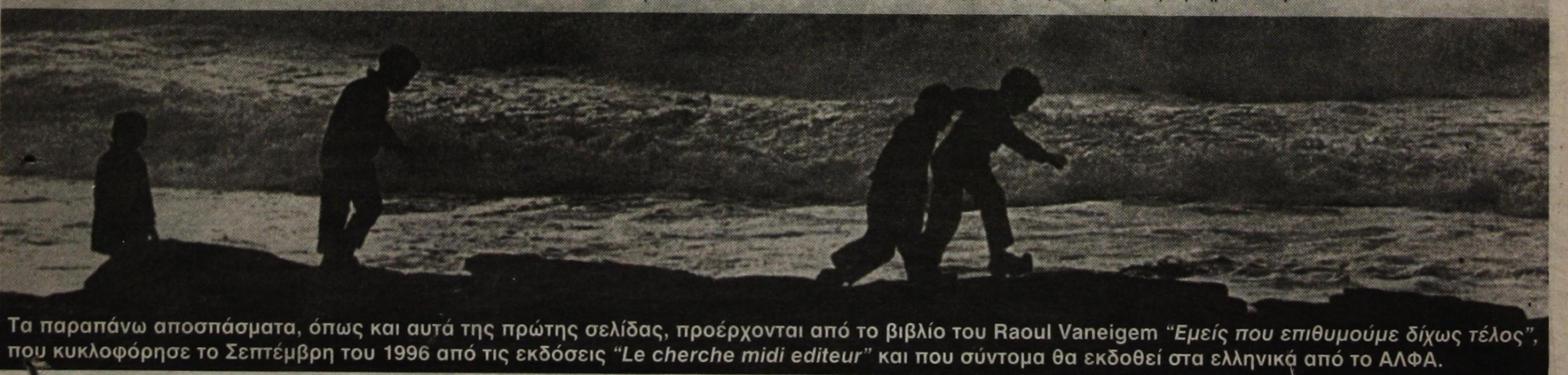
Υποκύπτουμε πολύ εύκολα σε μια αμυντική αντίδραση. Η αναζήτηση προστασίας είναι σαν να προσκαλούμε στο σπίτι μας τον εχθρό για να τον καλοπιάσουμε. Επικαλούμενοι το φόβο μπαίνουμε στο δικό του έδαφος της καταδίωξης. Μόνο η υπομονετική άσκηση της θέλησης για ζωή διαλύει το φόβο που έχει εξαπλώσει μια αναγκαιότητα που δεν είναι η δική μας.

Η αναμέτρηση και ο ανταγωνισμός ανήκουν στους μηχανισμούς που διέπουν την οικονομία και την επιβίωση των παραγωγών. Απορρίπτουμε κάθε παιδαγωγική που τους διαδίδει και υποβιβάζει το παιδί στη θέση του εμπορεύματος. Δεν αγωνιζόμαστε για να επιβιώσουμε μέσω μιας ζωδους υπεροχής, αλλά για να ζήσουμε σύμφωνα με τη μοίρα των ανθρώπων. Δε θέλουμε να είμαστε οι καλύτεροι, αλλά να δημιουργήσουμε την καλύτερη δυνατή ζωή.

Η ζωή είναι μια πρόκληση στην επιβίωση και τη δύναμη των πραγμάτων που την καταπιέζουν. Μια τρέλλα φόνων και επιθετικότητας εξαπλώνεται, πράγμα που είναι το ακριβές αντίθετο της τρέλλας για ζωή που η ολιγοψυχία μας μάς απαγορεύει να εξαπλώσουμε. Οι παραιτημένοι, που στη ζούγκλα των πόλεων τους σκοτώνουν η απογοήτευση και η πλήξη, θα έβρισκαν παράλογο να καταλάβουν το χρηματιστήριο για να στεγαστούν ή να εκχερσώσουν ένα δρόμο για να φτιάξουν ένα κήπο. Η μόνη επιλογή που διαγράφεται παρέχει ωστόσο την εναλλακτική λύση ενός κήματος θανάτου ή μιας μεγάλης δημιουργικής διαχτυκότητας.

Θα πρέπει να θεωρούμε ως ένα από τα μεγαλύτερα εγκλήματα της βαρβαρότητας την ταύτιση της ευαισθησίας με την αδυναμία, λες και η δύναμη δεν πηγάζει από τη ζωή αλλά από τη βιαιότητα που την καταστρέφει. Το τέλος της οικονομίας της εκμετάλλευσης, το τέλος της θέλησης για δύναμη, θα επιβεβαιωθεί από το βαθμό στον οποίο η ευαισθησία και η σύμμαχός της, η συνειδητοποίηση θα είναι ικανές να εξασφαλίσουν την κυριαρχία του ζωντανού.

Μαθαίνουμε να θυμόμαστε τη ζωή όπως οι άνθρωποι θυμόντουσαν την επιβίωση κάθε φορά που τους απειλούσε ο θάνατος. Δεν έχουμε ακόμα συνειδητοποιήσει πόσο πολύ έχουμε παρασυρθεί στο να επιθυμούμε ένα τέλος αντί να επιθυμούμε δίχως τέλος.

Τα παραπάνω αποσπάσματα, όπως και αυτά της πρώτης σελίδας, προέρχονται από το βιβλίο του Raoul Vaneigem "Εμείς που επιθυμούμε δίχως τέλος", που κυκλοφόρησε το Σεπτέμβρη του 1996 από τις εκδόσεις "Le cherche midi editeur" και που σύντομα θα εκδοθεί στα ελληνικά από το ΑΛΦΑ.